

Med prejemniki priznanj raziskovalne skupnosti je bil tudi dr. Miroslav Stiplovšek (na sliki desno).

Pogled na udeležence svečane prireditve občinske raziskovalne skupnosti.

Javno obveščanje na novih temeljih

Zakon o temeljih sistema javnega obveščanja (Ur. list SFRJ, št. 39/85) ter zakon o javnem obveščanju (Ur. list SRS, št. 2/86) terjata, da se nekatera vprašanja na področju javnega obveščanja uredijo posebej na novo ali pa na drugačen način, ta ureditev pa mora biti usklajena v enem letu po uveljavitvi zakona, t. j.

do 7. februarja 1987.

Glavno breme aktivnosti, ki jih usmerja in koordinira Republiški komite za informiranje, nosijo svedca ustanovitelji, ki morajo pripraviti ustrezne samoupravne akte (oz. njihove popravke), zlasti pa morajo:

1. vložiti zahtevo za vpis v register pri Republiškem komiteju za informiranje (v kolikor to doslej še niso storili). Zahtevi je potrebno priložiti:
 - akt o ustanovitvi javnega glasila,
 - sklep o imenovanju časopisnega oz. programskega sveta,
 - sklep o imenovanju glavnega in odgovornega urednika,
 - mnenje pristojnega organa SZDL o pobudi za ustanovitev javnega glasila;
2. posredovati spremembe podatkov za vpis v register (če se je med tem časom kaj spremenilo);
3. obvestiti Republiški komitej o prenehanju izdajanja glasila;
4. spodbuditi aktivnost v časopisnih in drugih organizacijah da bodo svojo organiziranost in delovanje ter samoupravne splošne akte usklajali z zakonom o javnem obveščanju v zakonskem roku.

Tudi uredniški odbor Občinskega poročevalca je pristopil k realizaciji zakonskih določb in pripravil NA NOVIH TEMELJIH AKT O USTANOVITVI ČASOPISA.

V ta akt smo vnesli dosedanje temeljno vsebinsko zasnovano glasilo, ki bo tudi posledelovito prinašalo življenjski in delovni utrip vsega družbenega okolja, kateremu je glasilo namenjeno. Opredelili smo tudi časopisni svet, ki bo dvakrat letno ocenjeval uspešnost programskih zasnov in uredniške politike ter dajal predloge za izboljšanje vsebine časopisa, obravnaval bo delovne programe in načrte časopis ter vrsto drugih zadev. Dogovorili smo se tudi, da pomoč v okviru UREDNIŠTVA ohranimo samostojni funkciji glavnega in odgovornega urednika Občinskega poročevalca.

V skladu s programom dela OK SZDL Domžale naj bi predlog AKTA O USTANOVITVI ČASOPISA kakor tudi predlog SETAVE ČASOPISNEGA SVETA obravnavali delegati OK SZDL Domžale na februarški seji.

V. V.

»Komu najpred veselo zdravljico, bratje, čmo zapet?«

Komu bi za slovenski kulturni praznik najprej nazdravili? Prešernovi veličini, njemu samemu, ki je več kot pred sto štiridesetimi leti s temi verzi nazdravil svoji slovenski zemlji in njenim ljudem:

„Bog našo nam deželo,
bog živi ves slovenski svet...“

Zdravljica

Med kulturne evropske narode se nismo zapisali kot enaki z enakimi svojimi gospodarskimi dosežki, temveč s kulturnim jezikom, enostavneje povedano, s knjižico Prešernovih pesmi. Prešeren je dobro vedel, da je zaradi našega, slovenskega jezika Slovenija še najbolj naša, moja dežela. To je oblika naše duhovnosti in združevalne moči. Zato je jezik potrebno nenehno negovati in se ga učiti. Kadar postane problematičen, je z narodom nekaj narobe...

Prešeren se ni obotavljal, temveč je takoj in takrat visoko kotiral iz preproste slovenske besede v izbran pesniški jezik z izbranimi pesniškimi oblikami, v katerem je lahko izrazil najzlahtnejšo vsebino, najgloblje misli in čustva: osebno intimna, slovenska in občečloveška. Zato je Josip Stritar zapisal v uvodu k njegovim Poezijam:

„Ko bi se vsi narodi zbrali pred sodnim stolom, da bi pokazali, kako so gospodarili z izročeni talenti, bi se smel naš narod brez strahu prikazati z drobno knjižico v roki, s Poezijami doktorja Franceta Prešerna.“

Poleg te dragocene dediščine, ki je premostila stoletne prepade, se je v naši kulturni zakladnici nabralo še mnogo imenitnih del, ki pomagajo, kot bi dejal pokojni Gregor Strniša, preganjati „štacunarško“ mentaliteto in nazdravljati vrednotam, ki vseskozi niso bile cenjene:

Modrost, pravičnost, učenost, device
brez dot žalvati videl sem samice.

(Slovo od mladosti)

Ta spoznanja so Prešernu že zgodaj zagrenila mladost. Kaj pa danes? Koliko ljudi je osveščenih za resnične vrednote? KOMU ali ČEMU nazdravlja večina ljudi? Mnogo je trgovcev z novci, ki so lani še sleparili in merili platno in trak na vatle. Letos pa so si kupili „graščino“ in z njo lažni ugled — prosto po Prešernovi Glosi. Taki in drugačni apetiti bodo na žalost delili ljudi in ta prepad bo ostal, dokler bo živel človek na Zemlji. Mnogi bodo smisel življenja razumeli in se pulili zanj tako, da si bodo na čim hitrejši način pridobili tisto, kar jih bo zazibalo v udobno, veselo in brezskrbno življenje. Življenje v takih copatah, ki jih ne gane nobena prava lepota, za katero se je treba tudi boriti, pa se mimogrede zakinka v duhovno spanje. Če bi kdo motil spanje pravičnika, bi bilo lahko za oba nesmiselno. Kajti taki ljudje imajo najbolj enopomensko zakoličene cilje. Če se je potrebno obdržati na malo drugačen način, so pripravljeni za določene praznike tudi nazdravljati ljudem in idealom, ki niso njihova notranja potreba. Tudi prijatelje si izbirajo po predpisanem ugledu, položaju in denarju. Zato je potrebno tudi resnico tako prikrojiti, da ne bi bilo kaj narobe.

TI PRAV GOTOVO NISO PREŠERNOVI PRIJATELJI!!

Ne vemo, s čim smo si zaslužili, da smemo s Prešernom nazdravljati skromnemu omizju prijateljev in somišljenikov, ki so se „zato zbrali“, da bi tudi za ceno zapostavljanja dvignili čaše vsem resničnim vrednotam in resničnim ljudem, vseskozi opljuvanim, a vseskozi nepogrešljivim in občečloveškim.

Marija Cvetek

Podeljena priznanja raziskovalcem in inovatorjem

Ko je bila pred 11 leti tudi v naši občini ustanovljena Občinska raziskovalna skupnost, je bil njen osnovni cilj, to je še danes njeno osnovno vodilo, organizacijsko približati raziskovalno problematiko združenemu delu, vanj vključiti znanost in inovativno dejavnost ter tako kar v največji meri v vsakdanje delo vključevati znanje vsakega posameznika. „Znanstveno raziskovalno delo mora biti sestavni del združenega dela,“ je na slovesnosti, na kateri so podelili 7 delovnim organizacijam, inovatorjem in raziskovalcem priznanja in plakete Občinske raziskovalne skupnosti Domžale, poudaril njen predsednik dr. Andrej Orešnik.

Tudi letošnja podelitev priznanj je izvenela kot potrditev vrednote znanja, kot ena vzpodbuda in poziv za iskanje poti do tega znanja, ki je tudi pot do višje, kvalitetnejše in racionalnejše proizvodnje. Del slovesnosti, kateri so prisostvovali tudi predstavniki Skupščine občine, izvršnega sveta in družbenopolitičnih organizacij, je bila tudi predstavitev raziskovalne naloge SELEKCIJA PRAŠIČEV — OSNOVNE ZNAČILNOSTI, POMEN IN NAMEN, za katero je priznanje prejel prof. dr. Šalehar, ki je na kratko predstavil konkretne uspehe neke raziskovalne naloge.

Stobljanski oktet je z nekaj narodnimi pesmimi ustvaril prijetno in slovesno vzdušje, nagrajencem pa je čestital tudi predsednik SO Domžale tov. Peter Primožič.

Priznanja in plakete, ki sta jih nagrajencem izročila predsednik ORS dr. Andrej Orešnik in podpredsednik ORS dr. Milan Trbižan so prejeli:

Tov. Vinku Svetlinu priznanje za inovacijo „Izboljšava prečnega lepljenja hlačnih plenit.“

Tov. Jožetu Lahu priznanje za inovacijo „Rezilni strj za rezanje trakov na sušilno razpenjalnem stroju“.

Tov. Mariji Klopčič priznanje za diplomsko nalogo z naslovom: „Vodenje prehrane in plodnosti krav na kmetiji“.

Tov. Heleni Cerar-Kregarjevi dipl. ing. za raziskovalno nalogo „Izboljšanje tehnoloških postopkov pri pridobivanju kvalitetnih jedilnih in tehničnih rastlinskih olj“.

Ing. Helena Cerar-Kregarjeva dela ves čas zaposlitve v TOZD na problematiki izboljševanja tehnoloških postopkov pri pridobivanju kvalitetnih jedilnih in tehničnih rastlinskih olj, na problematiki razreševanja okolja odpadnih vod v TOZD in na problematiki reciklaže sekundarnih surovin v TOZD.

Še posebej pomembna so njena razvojno-raziskovalna prizadevanja na izdelavi tehnologije pridobivanja epoksidiranih rastlinskih olj, ki naj bi omogočila razširitev dosedanjega proizvodnega programa Oljarne na nova produktna področja oleokemije. Njeni dosežki na tem področju so dokaj realna osnova za koncipiranje ustreznega investicijskega programa, ki ga namerava v prihodnjem obdobju HELIOS skupaj z Belinko realizirati. Rezultati njenih raziskav, to je laboratorijsko in polindustrijsko pridobljeni vzorci epoksidiranih olj, so bili verifikirani na domačem tržišču, ki jih je ocenilo, da ustrezajo kvaliteti podobnih tujih, uvoznih izdelkov.

Prof. dr. Miroslavu Stiplovšku plaketo za dosežke pri raziskovanju krajnjega zgodovinskega in za organizacijsko delo na raziskovalnem področju.

Dr. Miroslav Stiplovšek, redni profesor na Filozofski fakulteti v Ljubljani, je od leta 1960 posvetil veliko raziskovalnega dela, proučevanju krajnje zgodovine domžalskega in kamniškega območja. Njegov opus obsega 75 poljudnih člankov, znanstvenih razprav in samostojnih publikacij, v katerih je časovno zajel pomembne dohodke in dejavnosti na domžalskem in kamniškem območju od 19. stoletja do leta 1945. V vsebinskem pogledu prevladujejo prispevki o industrijskem razvoju, delavskem gibanju in narodnoosvobodilnem boju. Večina njegovih del temelji na proučevanju arhivskih, časopisnih in spominskih virov, pri čemer je opravil pionirsko delo v raziskovanju mnogih problemov v novejših obdobjih.

Pomemben je tudi njegov delež pri uveljavljanju raziskovalne in inovacijske dejavnosti v domžalski občini. V letih 1982–1986 je bil predsednik skupščine Občinske raziskovalne skupnosti Domžale, pred prevzemom te funkcije pa predsednik Sveta za znanost pri OK SZDL Domžale, več let pa deluje tudi v organih Republiške raziskovalne skupnosti.

Agroemoni TOZD Prašičereja Ihan plaketo za pospeševanje raziskovalne dejavnosti na področju prašičereje.

Farma prašičev v Ihanu je bila prva farma za masovno rejo prašičev v Jugoslaviji. Po svoji tehnologiji, ki je plod dela Ihanskih strokovnjakov, je znana doma in v svetu.

Že od samega začetka razvija nove tehnološke postopke na osnovi raziskovalnega dela. Plod tega dela so tudi doktorske disertacije (8), magistrske in diplomske naloge (25) in številni znanstveni in strokovni članki v domačem in tujem tisku (cca 200) ter referati na svetovnih znanstvenih in strokovnih srečanjih (cca 150). Vse ugotovljene biološke zakonitosti reje prašičev vnašajo strokovni delavci na farmi v neposredno proizvodnjo.

Farma Ihan se je od samega začetka vključila v delo ORS Domžale, preko katere izvaja večletne naloge pri testiranju plemenskih merjascev in uvaja računalniško vodenje proizvodnje.

Plaketo ORS Domžale dajemo TOZD Prašičereji Ihan za uspešno raziskovalno delo, uporabo raziskovalnih dosežkov v praksi ter za učinkovito vključevanje v izvajanje programa ORS Domžale.

Nagrajencem iskrene čestitke, vsem nam pa več znanosti, več raziskovalnega in inovativnega dela pri našem vsakdanjem delu.

V. V.

Za boljšo vzgojo in izobraževanje

Tudi letošnja obravnava poročil Zavoda SR Slovenije za šolstvo OE Ljubljana, ki prikazujejo stanje in problematiko na vseh področjih vzgoje in izobraževanja v naši občini so bila deležna temeljite obravnave na skupni seji Koordinacijskega odbora za usmerjeno izobraževanje in Sveta za vzgojo in izobraževanje Predsedstva Občinske konference SZDL Domžale.

Vsa poročila kažejo na kvaliteten napredek posameznih področij, opozarjajo pa tudi na vrsto aktualnih problemov, ki često hromijo prizadevanja pedagoških delavcev za kvalitetnejšo vzgojo in izobraževanje.

Največkrat sta omenjena kadrovski in prostorski problem, kateremu je potrebno nameniti kar največ skrbi, saj nista trenutna in otežujeta prizadevanje delo učiteljev kot učencev.

Člani obeh organov so v razpravi pohvalili prizadevanje delo pedagoških delavcev, ugotovili določen napredek pri razreševanju že v prejšnjih letih ugotovljenih težav, poudarili pa tudi vlogo ne le samo delavcev v vzgoji in izobraževanju, temveč širše družbene skupnosti pri razreševanju problemov.

K posameznim poročilom so bila sprejeta naslednja stališča:

— osnovno šolstvo (poročilo je pripravila pedagoška svetovalka tov. Vera Čonč)

1. Ugotavljamo, da je Poročilo Zavoda SRS za šolstvo s področja osnovnega šolstva zelo dobro sestavljeno, saj primerjalno glede na pretekla leta kaže premike oz. nazadovanja na posameznih področjih osnovnega šolstva in zelo dobro prikazuje to področje v naši občini.

2. Iz poročila je razvidno, da je še vedno 10 % pedagoških delavcev v OŠ brez ustrezne izobrazbe. Glede na to, da so v teh % upoštevani delavci, ki nadomeščajo (zaposleni za določen čas) pedagoške delavce v bolniški odsotnosti ipd., in ki so v precej primerih tudi brez ustrezne izobrazbe, in glede na dogovor, da bi imeli v prihodnje pedagoški delavci v OŠ visoko izobrazbo, je potrebno kadrovski problematiki nameniti več skrbi in pri zaposlovanju novih delavcev dosledno upoštevati zakonska določila.

3. Zlasti za tista področja, kjer se že več let kaže pomanjkanje kadrov (glasbeni pouk, tehnični pouk, telesna vzgoja, v zadnjem šolskem letu tudi matematika) je potrebno v okviru OIS razpisovati še več štipendij in štipendiste bolj zavezati, da se bodo po pridobljeni izobrazbi zaposlili v OŠ v naši občini.

4. V skladu z obstoječo zakonodajo je potrebno v okviru občine poenotiti učiteljevo učno obveznost, v kateri pa mora biti dovolj prostora za pripravo na pouk, vodenje dopolnilnega in dodatnega pouka, interesnih dejavnosti kakot tudi njegovo kontinuirano strokovno izobraževanje. Pri tem plačevanje visoke kotizacije ne sme biti vzrok za neudeležbo, temveč se morajo ta sredstva zagotoviti v okviru programa šole.

2. Tudi prostorski problem usmerjenega izobraževanja je zlasti zaradi dislokacije šol zelo aktualen. Zato je potrebno čimprej pričeti z izgradnjo prizidka Centra usmerjenega izobraževanja, pri njegovem začetku pa bi moral v večji meri sodelovati tudi ustanovitelj te šole, ki naj čimprej skliče tudi zainteresirane predstavnike združenega dela in z njihove strani zagotoviti ustrezno finančno pomoč.

3. V novih prostorih Centra je potrebno razrešiti tudi problem malice (ali v obliki kuhinje ali razdelilnice). Predlagamo, da se na osnovi ankete, ki jo SKUŠ še opravlja, pripravi tudi začasna rešitev, da se tako starše kot učence in tudi DO, iz katerih je večina učencev štipendistov, na primeren način seznaniti s pomembnostjo organizirane prehrane med poukom in se učence pridobi, da bodo redni naročniki malice.

4. Tudi v okviru SKUŠ poročilo Zavoda za šolstvo SRS ugotavlja precejšen osip, ki je bistveno večji kot v ostali regiji. Predlagamo, da se o tem opravi analiza vzrokov tega osipa, kakor da se večja skrb nameni tudi kadrovanju učencev v to šolo, saj je iz poročila razvidno, da se na to šolo vpiše kar 40 % učencev z zadostnim uspehom.

5. Glede na ugotovitve, da precej učencev 8 razredov OŠ v naši občini ne nadaljuje šolanje v usmerjenem izobraževanju predlagamo, da svetovalni delavci v OŠ v povezavi s strokovno službo za zaposlovanje tem učencem namenijo posebno skrb, in se z njimi pogovorijo in jih skušajo usmeriti v usmerjeno izobraževanje (skrajšani program).

— predšolska vzgoja in izobraževanje (poročilo pripravila pedagoška svetovalka tov. Marička Jamšek)

Poročilo Zavoda za šolstvo SRS ugotavlja, da VVO Domžale dosega dobre uspehe pri uresničevanju programa in da se enako upoštevajo tudi vse usmeritve s strani Pedagoške službe, čeprav je v VVO zelo prisotna kadrovska problematika zlasti pri varuhinjah, velik % bolniške odsotnosti kakor tudi v nekaterih primerih (1 enota Mengeš, 1 enota Domžale) neupoštevanje zdravstveno pedagoških normativov, poslabšanje opremljenosti z vzgojnimi sredstvi kar vse negativno vpliva na delo v VVO. Zato predlagamo:

1. Čimprej izboljšati kadrovsko strukturo varuhinj. Dolgoročna rešitev je tudi možnost zaposlitve dveh vzgojiteljic na oddelek, vendar bo možna šele, ko bo v občini več vzgojiteljic, kot jih pa sicer potrebujemo v VVO.

2. V okviru programov dela VVO in potrebnih vzgojnih sredstev je te potrebe potrebno ovrednotiti in zanje tudi pridobiti ustrezna finančna sredstva.

3. OD VVO je potrebno zahtevati spoštovanje zdravstveno pedagoških normativov v vseh upoštavih ali pa predlagati njihove spremembe, v kolikor je to potrebno.

4. Glede na ugotovitve iz poročila je potrebno zahtevati še večji nadzor nad kvantiteto in kvaliteto izvajanja programov dela. Oba organa dajeta tudi pobudo, da bi v okviru VVO pedagoški ali drugi strokovni delavci v večji meri spremljali delo varuhinj in jim tudi svetovali.

5. Premiki na področju otroškega varstva so, čeprav ne moremo biti zadovoljni, s % vključenosti otrok v VVO, je potrebno pohvaliti veliko število interesnih dejavnosti in drugih oblik dela VVO, ki so v okviru kadrovskih možnosti izpeljane tudi za številne otroke, ki ne obiskujejo VVO.

— osnovno šolstvo s prilagojenim programom (poročilo pripravila tov. Majda Končar)

1. Na osnovi poročila Zavoda za šolstvo se ugotavlja uspešno delo OŠ Olge Avbelj. Materialni pogoji so dobri, enako tudi kadrovska sestava, ki je 100 % ustrezna.

2. Predlagamo, da se še več skrbi nameni razvrščenosti otrok, pri čemer naj šolske svetovalne službe skupaj z Centrom za socialno delo poskrbijo, da bo razvrščanje pravočasno, v večji meri pa naj skrb namenijo tudi osveščanju staršev o potrebnosti razvrstitve njihovega otroka.

5. Ugotavljamo sicer, da so se materialni pogoji izboljšali, vendar je opremljenost posameznih šol še povsem neprimerna, često pa so neprimerni tudi prostori za pouk zlasti tisti, ki smo jih pridobili s spremembo namembnosti posameznih prostorov, (v razrede se spreminjajo zbornice, pionirske sobe, garderobe ipd.) To je nesprijemljivo, zato naj se v prihodnje več skrbi namenja opremiti specialnih učilnic, doslednemu spoštovanju odloka o šolskih okoliših, kakor tudi v skrajnem primeru prehod pouka v več izmen, kjer so za to možnosti in potrebe in ni drugih primernih rešitev.

6. Slehernemu učencu v OŠ bi morali zagotoviti vsaj en obrok, zato predlagamo, da se razredniki pogovorijo z vsemi starši, katerih otroci ne prejemajo vsaj enega obroka (malice) in le v primeru res upravičenih vzrokov dovolijo neprejemanje malice. Vsem socialno ogroženim otrokom pa naj se tudi v prihodnje zagotovi brezplačno oz. delno plačana malica.

7. V izvajanje interesnih dejavnosti, kjer je iz poročila zavoda viden napredek, ki naj bi se v okviru možnosti (materialnih, kadrovskih) razvijale na vseh OŠ enakomerno, se morajo v večji meri vključevati tudi zunanji faktorji npr. družbene organizacije, društva, večja zainteresiranost za sodelovanje pa bi morala biti tudi s strani združenega dela in okolja, v katerem šola je.

8. Zelo velik osip v OŠ naše občine, kakor tudi veliko število negativnih ocen v posameznih predmetih v 1. oz. 2. razredu nujno zahtevata podrobno analizo. Glede na podatke, da so med temi učenci v OŠ tudi razvrščeni učenci, ki zlasti zaradi neosveščenosti staršev ne obiskujejo OŠ Olge Avbelj, predlagamo, da svetovalni delavci v OŠ še več skrbi namenijo spremljanju teh učencev, kakor tudi delu z njihovimi starši ter pravočasnemu razvrščanju učencev.

9. Določeni pozitivni premiki so, razvidno iz poročila, tudi na področju dopolnilnega in dodatnega pouka, kakor tudi fakultativnega pouka, zato se predlaga, da se tako delo nadaljuje in se še v večji meri kvalitetno okrepi.

10. Še več skrbi naj se nameni notranji individualizaciji in diferenciaciji znotraj posameznega oddelka, kjer naj se ustrezna

pomoč nudi tako slabšim kot nadarjenim otrokom.

11. Ugotavljamo, da so še problemi pri pravilnem vrednotenju dela pedagoških delavcev, kakor tudi pri njihovem družbenem položaju v družbi, zato je treba tej problematiki nameniti več skrbi.

12. Vsi programi, ki se izvajajo po posameznih šolah, morajo biti finančno ovrednoteni in je zanje potrebno zagotoviti „dodatna“ sredstva, ne pa da se pokrivajo posamezne interesne dejavnosti iz materialnih sredstev šole (kar postavlja posamezne šole v neenakopraven položaj).

— usmerjeno izobraževanje (poročilo pripravila tov. Kastelic Ana)

Poročilo zavoda za šolstvo SR Slovenije na področju usmerjenega izobraževanja naši občini ki ugotavlja kakovosten napredek, izpostavlja zlasti:

- kadrovski problem
- prostorski problem
- problem malice,
- osip.

1. Kadrovska politika naj se razrešuje bolj načrtno štipendijsko politiko, kakor tudi z razreševanjem stanovanjske problematike posameznih učiteljev. Prav na področju pomanjkanja učiteljev strokovnih predmetov pa bi morale OZD več sodelovati in iz svojih vrst kadrovati zlasti učitelje praktičnega pouka.

Kulturna skupnost in Zveza kulturnih organizacij občine Domžale

v a b i t a

ob slovenskem kulturnem prazniku v petek, 6. februarja 1987 ob 18. uri v novi kinodvorani v Domžalah

na svečano podelitev Kersnikovih plaket

Sodelujejo:

Stobljanski oktet — umetniški vodja Jože Dolinar
Oktet bratov Pirnat — umetniški vodja Tone Juvan in
dramski igralec Aleš Valič

Slavnostni govornik: dr. Miroslav Stiplošek

Ob 17. uri bo v Knjižnici Domžale otvoritev razstave Plečnikovih vinjet v lesorezu Matjaža Brojana

Program:

Ubald Vrabec	Zdravica
France Prešeren	Gazele
Anton Hajdrih	Pod oknom
Vasilij Mirk	Na trgu
Peter Jereb	O kresu
Stojan Ribarovič	Proplaka če me zora
Pavle Kernjak	Ti pobeč jak ne lumpaj

Beseda o kulturnem prazniku
Podelitev Kersnikovih plaket

Vinko Vodopivec	Na poljani
dr. Gustav Ipavec	Planinska roža
Uroš Krek	N'coj je pa ena lepa noč
Hugolin Statner	Na planine
Karlo Mašek	Mlatiči
Jakob Aljaž	Oj, Triglav, moj dom

Veleblagovnica „NAPREDEK“ Domžale obvešča cenjenе potrošnike, da lahko kupijo

TALNE OBLOGE (topli podi, itisoni, tapisoni, tekači)
PREPROGE in UMETNO KRZNO

na 6 mesečni brezobrestni kredit! Ob nakupu plačate 1/6 pologa

IZKORISTITE UGODNOSTI!

GRADITELJI!

Tudi v slabšem in mrzlem vremenu lahko kaj storite.
Preskrbite materiale, ki jih boste potrebovali v PE KURIVO Domžale, lahko dobite:

- apno, cement, mivka, opeka, kritina
- termo in hidroizolacijske materiale
- okna INO Inles Ribnica
- vhodna, garažna in notranja vrata ter podboje LIKO Vrhnika
- parket, ladijski pod, opaž
- deske, letve . . .

PE KOVINAR Domžale:

— peči za centralno ogrevanje, radiatorji in potrebni instalacijski materiali . . .

PRIDITE, PREPRAČAJTE SE, ZAUPAJTE NAM . . .

O novih sistemskih zakonih

Ena izmed oblik dela tako družbenopolitičnih organizacij naše občine, kakor tudi aktiva gospodarstvenikov so delovni razgovori, na katerih se gospodarstveniki pogovorijo o najaktualnejših problemih na tem področju. Tako je bilo tudi v začetku letošnjega leta organiziran delovni razgovor, ko sta našo občino obiskala delegata v zboru Skupščine SFRJ, tov. Franci Gerbec in tov. Jože Marolt, ki sta na kratko predstavila vplive sprejete zvezne resolucije in novih sistemskih zakonov na pogoje gospodarjenja v letu 1987. Kar nekaj zakonov, naj omenim le nekatere: Zakon o skupnem prihodu in dohodku, Zakon o amortizaciji družbenih sredstev, Zakon o sanaciji in prenehanju organizacij združenega dela, pa Spremembe in dopolnitve zakona o temeljih bančnega in kreditnega sistema, je bilo sprejetih koncem leta v zvezni skupščini, in bodo vsak po svoje še kako vplivali na pogoje gospodarjenja v letu 1987. Razprava je bila zelo pestra in konkretna, saj gospodarstveniki vsak dan občutijo vpliv določb posameznih zakonov. Največkrat se je beseda dotaknila vpliva in možnosti, ki jih nudi tako imenovani „devizni“ zakon, izpostavljeno pa je bilo vprašanje doslednega uresničevanja vseh sprejetih zakonov, „ki naj bi bili v oporo dobremu gospodarjenju, znanju in ambicioznosti, tehnično in tehnološko sodobnim razvojnim programom, ki so perspektivni za domači in še posebej za svetovni vrh,“ kot je v svojem prispevku v prilogi DNEVNIKA zapisal tov. Jože Marolt, ki med drugim pravi:

„To pa pomeni, da se dobrim in uspešnim ter tržno naravnanim organizacijam ni kaj bati. Povsem drugače pa se bo upravičeno godilo tistim organizacijam združenega dela, ki so še vedno obremenjene s tradicionalno filozofijo životarjenja oz. preživetja v krizi. Pot za uresničevanje dolgoročnega programa ekonomske stabilizacije in s tem za izhod iz krize, je končno odprta. Izkoristimo jo z združenimi močmi, pa čeprav bo na začetku tu in tam le „makadamska.““

V. V.

Gostilna Pirc, pišejo pa se Rode

Gostilna Pirc je znamenita gostilna. Čeprav se ohranja na njej očitno ime nekdanjega lastnika Pirca — je prišla v roke rodbine Jermanovih preko rok samega znamenitega brdskega notarja, slovenskega pisatelja Janka Kerstnika.

Dokument, ki ga je v hiši našel sin današnjega lastnika Staneta — Tomo Rode je podpisal prav Janko Kerstnik. Na obisku pri Rodetovih v gostilni PRI PIRC smo zvedeli še marsikaj drugega.

Kot se prenaša iz roda v rod, so bili prvotno lastniki tega gostinskega objekta Dolenjci, Pirci po priimku. Na hišnem oboku in na kletnih vratih sta vklesani letnici 1836. Razen velike gostinske sobe so povsod t. i. „velbi“, le gostinska soba ima lesen strop. Očitno je bila ta soba dozidana kasneje, hiša sama pa večkrat preurejena, nadzidana in podobno.

Kupno-prodajna pogodba iz leta 1892 kaže na prenos gostilne iz rok Janeza Jermana posestnika iz Ljubljane, v Dolgih ulicah št. 7 na Alojzija Jermana (nista bila v sorodu) za znesek 1560 goldinarjev.

Ta Alojz Jerman je zastavil na Rovih trgovino do II. svetovne vojne in prodajo tobaka. Njegova hči Dorca Jerman se je poročila s Karolom Rodetom iz Žiče. Ta Karol Rode je bil Tomov ded, oz. oče sedanjega lastnika Staneta. Karol Rode (rojzen 1900) je prevzel gostilno in jo kot petindvajsetleten pričel voditi. O tem govorijo že dovolilo na njegovo ime in sicer za točenje alkoholnih pijač. Dovolilo datira z dne 24. junija 1925. Izdalo ga je Finančno okrajno ravateljstvo v Ljubljani in je bilo očitno potreben dokument za opravljanje gostinske dejavnosti. Današnji lastnik Stane je prevzel gostilno od svojega očeta leta 1958. Oče Karol je umrl leta 1973. Z ženo Rozko je Stane vodil gostilno od tega leta

1958 naprej. Leta 1962 sta prenovila prostoro, prvotni točilni pult, ki je stal v gostinski sobi, sta prestavila v vhodni prostor. Nosilec obrtne dejavnosti je oče Stane, ob njem mama Rozalija, za njima sta že mlada dva: Tomo in žena Brigita; tudi najmlajši gostinec dveletni Matic se že živahno suče po svojih bodočih poslovnih prostorih...

Gostilna „Pri Pirc“ je edina gostilna v tem koncu občine. Nimajo drugih ambicij kot nadaljevati dobre tradicije prave slovenske gostilne. No in taka naj bi tudi v prihodnje bila gostilna „Pri Pirc“.

Izbira v njej? Vse, kar pritiče dobri slovenski gostilni. Hrana — domača, vino — tudi! Pozimi kolone, poleti živ-žav na vrtu, ples ob koncu tedna, življenje, kot nekdanj. Lani so gostilno prenovili, vtis o njej je lepši, bolj urejen, le „žmah“ je star; pravi, tak karšnega nudi le stara domača gostilna.

Gostilna je živ organizem. Ne le Rodetova gostilna „PRI PIRC“. Oče Stane in mama Rozalija sta stebra, tu so mladi Tomo in Brigita pa Tomov brat z ženo, če je treba. Najmlajša Matic in Alja sta bodočnost. Včasih pričakata tetko Dušo iz Domžal, včasih pa se poigrata tudi v bližini, pot pa jih kdaj zanese, tudi v gostilno, med vsepovsod prisotne spomine njunih prednikov, lastnikov prave gostilne.

Predstavniki KS Rova

AS DOMŽALE

„AVTOSERVIS DOMŽALE“ p. o. Domžale
Ljubljanska cesta 1

Komisija za delovna razmerja oglašuje naslednja prosta dela in naloge:

1. 1 čistilec vozil (nedoločen čas)

POGOJ:
Končana osnovna šola in uspešno opravljeno poskusno delo 30 dni.

OD stimulativen!
Pisne ponudbe z dokazili pošljite v 8 dneh po objavi na naslov:
„AVTOSERVIS DOMŽALE“ p. o. Domžale, Ljubljanska cesta 1.
O izbiri bomo kandidate obvestili v 15 dneh.

Predstavljamo KS Rova

Rova so prav majhen kraj in leta po vojni so prinesla veliko povečanje prebivalcev oz. hiš. Pred drugo svetovno vojno so jih naštel 22 pred vojno in takoj po njej tudi. Pa svojo krajevno skupnost imajo KS Rova. Bogvaruj omenjati kakršnekoli povezanost, navezanost na Radomlje, kaj šele odvisnost od njih. Obiskala sva eno najmanjših krajevnih skupnosti naše občine in v pogovoru, tistega zimskega večera je najbolj snežilo, zvedela marsikaj. V pogovoru so s strani KS sodelovali: Nada Tomšič, tajnik KO ZZB NOV v kraju; Marko Rode, predsednik skupščine KS Rova ter Anuša Rode, tajnica KS. Tole smo ob obisku zapisali:

Kaj iz zgodovine

Na Rovih (tako se pravilno pove!!) so nekdanj živeli samo domačini; bili so večinoma kmečkega porekla, zaposleni doma, ko da v službo niso hodili.

Kraj Rova je bil celo samosvoja fara, saj tod že leta 1511 pokopavali umrle na vsakem pokopališču. Tu je deloval napreden župnik Franc Golmajer, doma iz Korja. Pomagal je ob svojih drugih navednih idejah zgraditi enofaznovodno elektrarno na Rovščici.

Leta 1925 je bil tako kraj udeležen v kulturi lastnega dela — elektrike. Elektra je stala na posesti Franca Kočarja. Ker v kraju še danes ni nobenega industrijskega objekta, vedno pa je bila v kraju žarska delavnica, trgovina pri Rodetu danja gostilna „Pri Pirc“ in še kaj bi se nimvega našlo.

Partizanski kraji

Na Rovih je teren tak, da je bil prav meren za partizansko gibanje. Že leta 1941 se je v kraju oglašila Radomeljska partizanska skupnost. Včasih so se pri ta, ko je po ustanovnem sestanku pri RIŽKARJEVIH smrekah odhajala v boj.

Nada Tomšič

Anuška Rode

Marko Rode

di sicer so se partizani oglašali tako na vseh, v Dolenjah; tako ves čas okupacije. Leta 1941 se je v kraju oglašila Radomeljska partizanska skupnost. Včasih so se pri ta, ko je po ustanovnem sestanku pri RIŽKARJEVIH smrekah odhajala v boj.

ti kraji so znani tudi po zavetjih, ki so našli v partizanskih bolnišnicah. Ko je tojala bolnica TRIGLAV, so prali perilo v Zagorici, nosili material, saniteto. Vseži so sodelovali med sabo, kontaktirali izročali o gibanjih sovražnika. Z bolečino se še danes spominjajo žrtev, medije na Dolenjah, koder je bila kurirska taja. 3 pobiti partizani, dve požgani načiji — vse to prinaša žalost, hkrati s mini na tiste čase. Na Kolovcu, v bližini, bil ranjen narodni heroj Franc Bukovec; Rovih se ga spominjajo tudi 4. julija ob zniku KS, ko prinesejo cvetje k spiskemu obeležju.

Proti koncu vojne so Nemci požgali še. Bila je obnovljena, vendar so danes z same težave. Ker ne vedo, kaj bi z njo, asno gostuje v njej mladina, prirejajo asna srečanja, kulturnih prireditev že

dolgo ni več. Morda bi jo dali v najem kakemu obrtniku za nešumno obrt, ki ne bi smela tudi drugače onesnaževati okolja. Šole in stavbi že kakih 10 let ni več. Včasih so imeli vsaj štirirazrednico. Sedaj še tega ni...

Življenje male krajevnosti

Lastno KS so na Rovih ustanovili leta 1974, obsega pa deset in pol kvadratnih kilometrov, kar jo po površini uvršča med večje krajevnosti. Le 400 duš šteje, sicer pa zajema 6 vasi: Rova, Žiče, Zagorica, Dolenje, Jasen in Kolovec.

V letih od ustanovitve lastne krajevnosti se je vasa Rova zelo povečala, saj se je zazidalno območje zelo razširilo; ne po urbanistični dokumentaciji. Zadnja številka, ki govori o številu zasebnih hiš je 85. Vikendov je na Rovih 11, v Dolenjah 3 in Zagorici 1. Vikendaši so se v življenje in utrip tega kraja lepo vključili, poleg tega pa so popolnoma enakovredno z ostalimi občani poravnali vse prispevke. Prav tako velja za akcijo, imenovano „avtobus“. Eñak znesek od revaloriziran, so kot občani plačali tudi vikendaši. Ni nesporazumov, kot so marsikje!!!

Kaj vse so zgradili?

Vaščani imajo v tej KS pokazati že marsikaj! Po letih, kot razbiramo iz skrbne dokumentacije tov. Nade Tomšič so gradili takole: 1969/70 — vodovod na Rovih (prej je bilo vaško zajetje); 1972 — asfaltiranje ceste Radomlje—Rova; 1973 — gradnja 2-trafo postaje Rova in Zagorica in ureditev pokopališča; 1974 — oporni zid na pokopališču; 1976 — javna razsvetljava na Rovih; 1977 — vodovod v Dolenjah; 1980 — most čez Rovščico; 1981 — vodovod Žiče; 1980/81 — so izdelali načrt za cesto Rova—Rafolče in projekt za kanalizacijo na Rovih; 1981 — zgrajeni so bili odtočni kanali na cesto proti pokopališču; 1982 — vodovod v Zagorici in na Jasnu; 1983 — zgradili so ograjo pokopališča, poskrbeli za odlaganje smeti v njeni bližini, zgradili so javno razsvetljava na Kolovcu; 1984 — dokončali so dela v prostorih gasilskega doma na Rovih, zanje so priložili 640.000 din; 1986 — usposobili so cesto Rova—Rafolče za avtobusni promet, asfaltirali 200 metrov ceste na Rovih.

Načrtujejo, da bodo lani začeto asfaltiranje „potegnili“ naprej, saj je osnovna investicijska opredelitev 87 prav to: asfaltna 2,5 km dolga povezava z Rafolčami. To delo se nahaja že v srednjeročnem planu občine 1986—1990.

Ceste in še enkrat ceste...

Zagotovo so ceste tista točka, o kateri se na Rovih največ pogovarjajo. Precej jih

je. Poglejmo: Rova—Žiča 2520 m, Rova—Kolovec 4270 m (do občinske meje s Kamnikom), Rova—Dolenje 2500 m. Poleg tega je še 2500 nekatégoriziranih cest. Mnogo je še dela.

Sicer pa se v KS z dobro mero ponosa lahko ozrejo nazaj na opravljeno delo in na pripravljenost občanov prispevati lastna sredstva. V letih okrog leta 1969 so za vodovod prispevali po 30.000 din na gospodinjstvo, za cesto Radomlje—Rova pa v letih 1970—1971 50.000 na aktivnega prebivalca ali upokojenca.

Za trafa postaji Dolenje in Zagorica so „prizadeti“ dali (v letih 1972—1973) po 80.000 din, na Rovih pa po 25.000 din. Ob tem so prispevali še za drogove, delo in drugo.

Za javno razsvetljava je eno gospodinjstvo moralo prispevati leta 1975 po 25.000 din.

Iz vsega tega vidimo, koliko so občani sami prispevali za to, kar danes imajo.

Uspešno delajo...

Kot nam je povedal Marko Rode, nimajo skupščine KS, temveč njeno vlogo opravlja kar zbor občanov, Marko pa je njegov predsednik. Svet KS deluje zelo uspešno. Ob njem imajo še vrsto organov in organizacij, vsako pač za svoje delo:

Opravlja največji meri nadzor nad pojavi alkoholizma in skrbi za odpravo njegovih posledic (otroci), vsako leto obdaruje starostnike, stare nad 70 let. Sicer v tej KS večjih socialnih problemov nimajo. Potrošniški in poravnalni svet trenutno nimata večjega dela. Temeljna delegacija za zbor KS pa deluje ob dejstvu, da se težko dobijo, čeprav je vodja delegacije Franc Lipovšek zelo vester. Imajo tri združene delegacije, OO ZSMS in KK SZDL; borci, društvo prijateljev mladine in rdeči križ pa delujejo skupaj z Radomljani.

Delovni gasilci

Gasilsko društvo Rova je izredno delavno.

Pri adaptaciji gasilskega doma je bilo opravljenega, (ne le med gasilci) izredno veliko (največ) prostovoljnega dela. Skrbijo za vso možno organiziranost svojih vrst, treninge, tekmovanja; v kraju so izredno pomembne dejavnosti, ki združuje izredno veliko število občanov. Vsekakor so gasilci zelo povezujoč element med občani Rov. V KS imajo tudi komite za SLO, pa Narodno zaščito, štab CZ, uspešno opravljajo zadane naloge. Ne želijo se pretirano hvaliti. V pričakovanem času se uspejo organizirati v potrebne sestave, delujejo enotno, dobro tudi na vseh občinskih in drugih tekmovanjih.

Cilji — ko bi jih le uresničili...

Marko Rode, od nedavno predsednik Sveta KS Rova, pripoveduje, da so se odločili za gradnjo izogibalšč na cesti proti Rafolčam. Avtobusni promet, ki je stekel 1. septembra lani to zahteva. Avtobus vozi 5-krat dnevno na relaciji Lukovica—Rafolče—Rova—Radomlje. Za jutranjo 6. uro je to občanom izredno velika pridobitev, za več let. Zlasti v smeri proti Kamniku je bilo težko. Sedaj je tudi ta zveza precej lažje uresničljiva. Škoda je le zvečer ob 22. uri, ko ni možnosti povratka z avtobusom domov z nočne izmene. Upajo, da bodo tudi to sčasoma uredili.

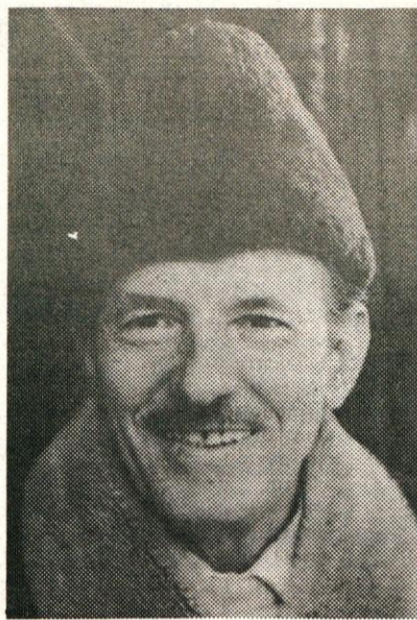
Radi bi povečali število telefonskih priključkov, saj želijo v akciji „4000 telefonov“ pripeljati telefon tudi v zadnji vasi Krajevne skupnosti Žiče, Zagorica, Dolenje, Kolovec. Da bi to izpeljali, bodo spet potrebna lastna sredstva. Verjetno bodo razpisali referendum za prispevek, želijo urediti pitno vodo (zajetje že imajo) in še marsikaj.

Prizadevnim, ustvarjalnim in gostoljubnim občanom Rov in okolice želimo, da bi jim vse, o čemer smo govorili NA ROVIH tudi uspelo.

M. Brojan
Fotografije:
Vido Repanšek

Spomin na tragedijo 1944 na Oklem je živ

Tistih tragičnih dogodkov, pohoda celo neoboroženih partizanov – novakov se spominja eden od preživelih Rado KOKALJ, ki je pred dnevi dopolnil 60 let. V prijaznem razgovoru je Rado Kokalj, ki ga oblikuje tačas tisoč aktivnosti, spregovoril o svojem življenju, domačem kraju Vrhpolje ter o tistih tragičnih februarjskih dneh leta 1944.

Rado Kokalj

SPOMINI NA TRAGIČNE DNI

Rado Kokalj je domačin, doma z Vrhpolja, pri Korlunu se je reklo po domače. V družini je bilo 7 otrok; ob štirih fantih še tri dekleta. Kmetija je bila majhna, ust za preživetje pa mnogo. Nekaj več kot 2 ha zemlje, od tega le malo obdelovalne, je komajda omogočilo to preživetje. Kljub temu pa je Radota in ostale oče vzgajal napredno, saj kot se sogovornik spominja, je oče v sebi vedno nosil vizijo – „Boste videli, nekoč bo drugače, lepše.“ Tega duha se je Korlnov navzel na shodih, da mu je delavska družina krepila občutek, da bo tudi socialne krivice nekoč manj.

Rado se spominja, kako je oče napovedal tudi to, da bo Hitler stegnil svojo okupatorsko roko tudi do naših krajev, kar se je tudi zgodilo. 17 let je bilo Radu ko je prežarjen s tem naprednim duhom, ki ga je krepil tudi učitelj na Vrhpolju Janez Perko stopil na partizansko pot. „Ko smo vojno žal res občutili tudi v naših krajih, smo vedeli, kaj nam je storiti,“ pripoveduje.

Pri Korlunu so se začeli oglašati partizani; iz Radomelj, Moravč, bližnjih vasi. Leta 1942 so na njihovem vrtu ustanovili prvi odbor OF za to območje. To zadolžitev je

brat Stanko prejel od domžalskega rajona, kamor so Vrhpolje spadale. V tem odboru OF so bili ne le vaščani domače vasi, temveč tudi iz bližnjih krajev.

Pozneje je sestra Rozka organizirala prvi mladinski odbor za te vasi, pridružili sta se tudi sestri Mira in Milka. Ta mladinska organizacija je bila kasneje izdana, Rozko so aretirali, mučili v Begunjah in Ravensbrücku, kjer je bila v taborišču vse do septembra leta 1945.

Zgodaj spomladi 1943 sta odšla v vojsko brata Slavko in Stanko. Tega leta je šel v Šlandrovo brigado tudi Rado, vendar je bil poslan nazaj na teren. Pot ga je vodila v kamniško-zasavski odred in sicer terensko četo tega odreda.

„22. februarja 1944 je imel del terenske čete na Vrhpoljih borbo z nemško zasedo. V tej borbi je bil Rado postavljen v položaj, da je moral streljati proti domači hiši in celo v smeri proti materi, ki je v tej borbi ob hiši prenašala vodo ...“

Dva dni zatem – 24. februarja 1944 zjutraj so bili na Oklem. Terenska četa Kamniškega-zasavskega odreda je ob prihodu na Oklo tistega dne februarjskega jutra štela 120 ljudi; med njimi je bila polovica neoboroženih novincev, ki so jih nameravali prevesti preko Save na Dolenjsko.

„Dva dni pred tem so nas Nemci hajkali na področju Gorjuše, Dobovelj, Oklega, Svete Trojice,“ pripoveduje Rado Kokalj, „borci so bili že krepko utrjeni, zato so sklenili, da bežali ne bodo več. Tako so sklenili nastaniti se po hišah na Oklem.“

Vendar je še danes očitno, da so Namci še pred prihodom partizanov na Oklo vedeli (kako?!) za prihod in so storili vse, da partizane na Oklem obkolijo in uničijo. Močne policijske sile – gestapo, policija, raztrganci – so prišle iz Domžal in Kamnika. Približno 120 ljudi je obkolilo kraj, pripravilo nekakšne klešče. Ko so prišli partizani v to območje, so bili kot v veliki mišolovki. Nemci so jih nameravali stisniti, vendar jih je stražar Rudi iz Radomelj opazil in streljal. Nemški frontalni napad so s strani krepili mitraljezi. Ura je bila 6 zjutraj. Oboroženi partizani so zasedli položaje, neoboroženi so se zatekli v hlev. Nekateri so iz hiš branili položaj, nekateri pa so izza oken streljali po Nemcih.

Le-ti so se približali hišam in dan je bil ukaz – umik. Mnogo je bilo ranjenih in mrtvih. Preživeli so se začeli premikati proti Sveti Trojici. Večina teh, ki se je umikala, je popadala pod strel mitraljezov. V tem preboju je padel tudi Radov brat Stanko; našli so ga domači šele kasneje. Rado se spominja soborca – politdelegata Zvoneta s katerim sta skupaj zasedla položaj. Ko se je dvignil v umik, so ga preresetale kroglice. Radu je preboj uspel.

V borbi na Oklem je sodeloval tudi Okrožni komite partije in VOS. Pod vodstvom Franca Zupančiča-Marjana se je prebijal tudi ta komite iz obroča in imel pri tem mnogo izgub. Nemci niso nikogar ujeli živega, pa tudi arhiv jim ni padel v roke. Nemci so se grozovito znesli nad ujetimi partizani, ranjenci, novinci ... Odbrali so 16 neoboroženih ujetnikov in jih postrelili na mestu. Enako so postrelili vse ranjene partizane, le triindvajsetim se je uspelo prebiti proti Sveti Trojici. Vodil jih je Ivan Hočevnar iz Kamnika. Tak je tragični epilog tragedije na Oklem; 72 mrtvih, kolikor je zapisano na spomeniku. Vsako leto ob tragičnih dneh in spominu nanje pripravijo spominsko prireditev, ki se je udeležijo tudi še 4–5 preživelih borcev.

O teh dohodkih je še vedno mnogo vprašajev (Kako je bilo mogoče?, Izdaja?, Kdo?, Kako?). Bo dala nekaj pojasnil in podatkov tudi monografija o Kamniško-zasavskem odredu?

V tej monografiji bo tudi obširno napisano o dogodkih na Oklem. Je bila posredi izdaja? To vprašanje še vedno ostaja uganka ... Kdo bi vedel? ... Kako so mogli izbrati kraj, ki je bil od vseh strani obdan s čistino, redkim gozdom?

Te in take misli se porajajo ob spominih 43 let po tragediji. V razgovoru z Radom Kokaljem na Vrhpolju, kjer ima domačijo, zvemo še marsikaj. O njegovem študiju, ki ga je ob delu končal, do višje izobrazbe ekonomista zvemo o delu v kranjski ISKRI, delaven je na samoupravnem in družbenopolitičnem torišču dela. Z veliko navdušenostjo pripoveduje o zbiranju gradiva za Zbornik nemške mučilnice Begunje, ko obiskuje udeležence NOB, bdiva na desetine pričevanj tudi na območju naše občine in spozna veliko tragedij naših ljudi. Spoznal je tudi boleče spomine na trpljenje svoje sestre Rozke. Kot poje njegova pesem o Moravški dolini in jo zna Rado kot imeniten citat zaigrati na svoje citre, je na to dolino zelo navezan. S srcem je nenehno na Vrhpolju. Ne le, da je zbiralec predmetov in dokumentov iz preteklosti domačega kraja in tukajšnjih ljudi, posebno rad dela na področju kulture in varstva okolja. V domačem kraju so tudi z njegovo pomočjo ustanovili kulturno društvo in tamburaško skupino, za varstvo okolja pa Rado pripravlja osnutek dokumentov, ki naj bi jih sprejeli.

Rado Kokalj je neverjetno aktiven možakar. Kako srečen je lahko človek, ki mu je usoda naklonila toliko osrečujočih konjčkov; ob vsem povedanem zbira Gasparijeve razglednice, stare gramofonske plošče s slovenskimi ljudskimi pesmi, urejuje domačo hišo, vrt, vzgaja najmanj 100 različnih okrasnih rastlin in grmičevja, uči mlade (kar 20) citatskih veččin in počne še marsikaj drugega.

Domače ognjišče, ob katerem se je zbrala družina in pela in pela, je Radu Kokalju ostalo za vedno v srcu. Fizično živi v Kranju, srce pa je nenehno v Moravški dolini, domačem kraju.

MAB

POLOVICA VOZIL NI V REDU

Poročilo o izvedbi akcij »Brezhibno vozilo je varno vozilo«

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Domžale je v programu dela sveta za leto 1986 načrtoval tudi izvedbo dveh akcij „Brezhibno vozilo je varno vozilo“, katere poglobitveni namen je ugotoviti stanje brezhibnosti vozil na cesti. Akcijo je izvajala ekipa, ki so jo sestavljali miličnik, mehanik in član sveta. Miličnik je ustavljal vozila in jih pošiljal na tehnični pregled, mehanik je ugotavljal stanje krmilnega, zavornega mehanizma ter svetlobno signalnih naprav in gum. Član sveta je vodil evidenco opravljenih pregledih in o ugotovljenih napakah. Preglede je ekipa izvajala na cestah z največjo gostoto prometa, to je na vpadnicah v mesto Domžale. Ekipa je pregledovala samo osebne avtomobile.

Rezultati tridnevne akcije, ki je bila izvedena v mesecu maju so naslednji:

število pregledanih vozil:	166	100%
število vozil z napakami na:		
– zavornem mehanizmu	12	7%
– krmilnem mehanizmu	8	5%
– gumah	6	4%
– svetlobno signalnih napravah	63	38%
število vozil brez ugotovljenih nakak	77	46%

Rezultati tridnevne akcije, ki je bila izvedena v mesecu novembru so naslednji:

število pregledanih vozil	259	100%
število vozil z napakami na:		
– zavornem mehanizmu	1	0,5%
– krmilnem mehanizmu	6	3%
– gumah	3	1%
– svetlobno signalnih napravah	105	41%
število vozil brez ugotovljenih napak	136	53%

Kot je razvidno iz rezultatov, je največ napak na svetlobno signalnih napravah, ki pa so v tem letnem času zelo pomembne, saj je dobra vidljivost na cesti eden izmed pogojev za varno vožnjo. Ugotavljamo, da se brezhibnost vozil v primerjavi z lanskim letom ne izboljšuje, saj je bilo tudi v letu 1986 največ napak na svetlobno signalnih napravah. Kljub zakonskemu določilu pa se še vedno več kot polovica voznikov ne pripenja z varnostnim pasom ...

Peter Pengal

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE DOMŽALE Odbor za solidarnost

Na osnovi 37. člena Zakona o stanovanjskem gospodarstvu (Ur. list SRS, št. 3/81) in 2., 4., 2. ter 23. člena Pravilnika o pogojih in merilih za dodelitev družbenih stanovanj, zgrajenih s sredstvi za solidarnost (Ur. vestnik občine Domžale, št. 8/82), Odbor za solidarnost Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale razpisuje

13. JAVNI NATEČAJ ZA PRIDOBITEV STANOVANJSKE PRAVICE NA DRUŽBENIH STANOVANJIH, ZGRAJENIH S SREDSTVI ZA SOLIDARNOST

I. NAMEN

Javni natečaj je namenjen za zbiranje podatkov za sestavo prednostne liste pričakovalcev družbeno najemnih stanovanj, zgrajenih s sredstvi za solidarnost.

Stanovanja, ki bodo dodeljena upravičencem na podlagi sprejete prednostne liste so:

- novozgrajena stanovanja v Mengšu, Vrhpolju in Dobu,
- vsa morebitno izpraznjena solidarnostna stanovanja do naslednjega javnega natečaja.

II. UPRAVIČENCI ZA PRIDOBITEV STANOVANJSKE PRAVICE SO:

- delovni ljudje, ki združujejo delo v TOZD in delovnih skupnostih, občani in družine oz. mlade družine, ki nimajo pogojev, da bi rešili svoje stanovanjsko vprašanje v OZD in delovnih skupnostih,
- občani, ki s svojimi skupnimi dohodki ne morejo rešiti svojega stanovanjskega vprašanja: upokojeanci, invalidi, borci NOV, kmetje-borci NOV, starejši za delo nesposobni občani.

Vse kategorije upravičencev do solidarnostnih stanovanj morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- da prosilec ali oseba, ki bi z njim uporabljala solidarnostno stanovanje ni imetnik stanovanjske pravice na primarnem stanovanju,
- da ima prosilec stalno bivanje na območju občine Domžale in da na tem naslovu tudi dejansko stanuje,
- da prosilec ali ožji član njegovega družinskega gospodinjstva ni neupravičeno nezaposlen, kar dokaže z izvidom zdravniške komisije ZD Domžale oz. z izvidom komisije I. stopnje pri skupnosti za zaposlovanje Ljubljana,
- da KS in DO, kjer je prosilec zaposlen da pismeno mnenje o vlogi prosilca,
- da skupni čisti dohodek prosilca in članov njegovega gospodinjstva ne presega 50 % povprečnega OD na zaposlenega v SRS v letu 1986 oz. pred vselitvijo v stanovanje,
- da znesek čistega mesečnega dohodka na člana mlade družine ne presega 70 % povprečnega OD na zaposlenega v SRS v letu pred natečajem, oz. pred vselitvijo v stanovanje,
- da skupni čisti dohodek samskega prosilca ne presega mesečno 70 % povprečnega OD na zaposlenega v SRS v letu 1986 oz. pred vselitvijo v stanovanje.

Mlade družine so družine, ki imajo najmanj enega otroka in starša nista starejša od 30 let.

III. LASTNA UDELEŽBA

Upravičenci do družbeno najemnega solidarnostnega stanovanja bodo morali prispevati lastno udeležbo, ki znaša 1–7 % od vrednosti

dodeljenega stanovanja. Osnova za lastno udeležbo prosilca stanovanja je skupni mesečni dohodek na člana gospodinjstva v primerjavi s povprečnim osebnim dohodkom na zaposlenega v SRS v preteklem letu oz. pred vselitvijo v stanovanje.

Za lastno udeležbo štejejo privarčevana sredstva in na tej osnovi pridobljena bančna posojila. Lastna udeležba prosilca je posojilo Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale – sredstva za solidarnost za dobo 10 let po 3 (tri) odstotni obrestni meri od vplačila dalje.

IV. POSTOPEK ZA VLOŽITEV PROŠNJE

Prosilec, ki želi pridobiti stanovanjsko pravico, naj vloži prošnjo z ustreznimi dokazili na Odbor za solidarnost občine Domžale, Ljubljanska 76, Domžale.

K prošnji za stanovanje morajo posamezni prosilci upoštevajoč status, priložiti naslednja potrdila:

- potrdilo o stalnem bivanju na območju občine Domžale ter o številu članov družinskega gospodinjstva,
- potrdilo o višini prejete pokojnine prosilca in upokojenega zakonca v preteklem letu oz. potrdilo o višini dohodka zaposlenih članov gospodinjstva v preteklem letu,
- potrdilo o trajanju delovne dobe,
- potrdilo o premoženjskem stanju,
- pismeno mnenje društva upokojeencev, društva invalidov ali ZZB NOV oz. delovne organizacije, pri kateri je prosilec zaposlen, o rešitvi stanovanjskega vprašanja,
- pismeno mnenje krajevne skupnosti, na katerem območju prosilec stalno prebiva,
- fotokopijo poročnega lista (za mlade družine),
- ustrezno potrdilo o invalidnosti,
- odločbo o udeležbi prosilca v NOV,
- potrdila specialističnih zdravstvenih zavodov o eventualni obolezosti prosilca oz. članov njegovega gospodinjstva,
- ustrezen izvid zdravniške komisije ZD Domžale oz. izvid komisije I. stopnje pri Skupnosti za zaposlovanje Ljubljana v primeru nezaposlenosti prosilca ali člana njegovega gospodinjstva,
- izjavo o čakalni dobi na primerno stanovanje pri Samoupravni stanovanjski skupnosti Domžale.

V. OBRAZEC PROŠNJE ZA STANOVANJE

Prosilci dobijo obrazec prošnje za stanovanje pri Razvojnem zavodu Domžale, Ljubljanska 76, Domžale.

VI. ROK TRAJANJA NATEČAJA

Prosilci naj dostavijo prošnjo z ustrežno dokumentacijo v 20 dneh od dneva objave v Občinskem poročevalcu in sicer po pošti ali osebno. Vloge, prispele po zaključenem natečaju, se ne bodo upoštevale. Samoupravna stanovanjska skupnost občine Domžale bo osnutek prednostnega vrstnega reda objavila v Občinskem poročevalcu skupaj s pozivom na 15-dnevno javno razpravo.

POSEBNO OBVESTILO

Prosilci, ki so poslali nekompletno ali kompletno prošnjo do izida 13. javnega natečaja ter prosilci, katerih prošnje na prejšnjih natečajih niso bile ugodno rešene, naj prošnjo v razpisnem roku dopolnijo v skladu z razpisnimi pogoji, sicer njihovih prošenj ne bomo obravnavali. Povprečni osebni dohodek na zaposlenega v SRS v letu 1986 je 115.322 din.

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Domžale
Predsednik Odbora za solidarnost
Helena KERČ, I. r.

Izziv za prihodnost...

V letu 1986 je bil sprejet nov samoupravni sporazum o štipendiranju, ki prinaša pomembno novost, to je štipendiranje nadarjenih učencev. Namen te novosti je evidentirati nadarjene učence in jim pomagati moralno in materialno, da bi postali strokovnjaki, ki jih naše gospodarstvo tako potrebuje.

Od sprejema sporazuma pa do njegove uresničitve je bila sorazmerno dolga pot, saj se je bilo treba dogovoriti o kriterijih in postopkih podeljevanja štipendij. Po daljših razpravah so se oblikovali enotni kriteriji v Sloveniji in sicer:

- učni uspeh
- umske zmogljivosti
- uspehi na različnih tekmovanjih republiškega eventuelno regijskega ranga.

Pa pogledimo te kriterije nekoliko bližje.

1. Učni uspeh mora biti odličen tako v osnovni šoli, kot srednji in višji oz. visoki šoli. Uspeh je lahko tudi prav dober, če učenec oz. študent dosega izredne uspehe na tretjem kriteriju.

2. Umske zmogljivosti so merjene v celotnih generacijah učencev 7. raz. osnovne šole. V poštev pride 2,8 % najsposobnejših učencev. Na ta kriterij je bilo precej pripomb, ker testni rezultati niso popolnoma zanesljivi, zato pa je podana možnost ponovnega preverjanja umskih zmogljivosti.

3. Po tem kriteriju pridejo v poštev učenci, ki so sodelovali na republiških, državnih ali regijskih tekmovanjih, če so bila občinska izbirna tekmovanja. To so bila občinska izbirna tekmovanja, jezikovna, Vesela šola itd. Upoštevajo se tudi udeležba v raziskovalnih taborih. Sem sodijo še izjemni dosežki na glasbenem, likovnem in športnem področju. Tudi na ta kriterij je bilo precej pripomb, ker vsi ustrežni učenci iz različnih razlogov niso imeli možnosti sodelovati na takih tekmovanjih.

Kandidati za tovrstne štipendije morajo ustrezati vsem trem kriterijem, zato je število tovrstnih štipendistov za sedaj še zelo majhno in če bo potrebno se bodo ti kriteriji v bodoče nekoliko omilili.

Te štipendije gredo iz sklada združenih sredstev za štipendiranje, istočasno pa je potrebno poudariti, da nihče ne more prejemati dveh štipendij. Če kandidat že ima kadrovske, Titovo ali drugo štipendijo, ga samo evidentiramo in spremljamo njegov nadaljnji razvoj.

Postopke za podeljevanje štipendij nadarjenim učencem vodi strokovna služba skupnosti za zaposlovanje, predlagatelj pa so osnovne šole za prvi letnik srednjega usmerjenega izobraževanja, za drugi, tretji četrti letnik in prvi letnik na univerzi so predlagatelj srednje šole za drugi, tretji, četrti, peti letnik na univerzi pa so predlagatelj višje oziroma visoke šole.

Ko je predlog opremljen z vsemi ustreznimi podatki, ga obravnava oz. potrdi odbor za štipendiranje pri občinski skupnosti za zaposlovanje. Na osnovi predlogov je bilo dosedaj v občini Domžale podeljenih 11 štipendij. Po sposobnostih pa bi bilo lahko 164 kandidatov, vendar ne ustrezajo ostalim pogojem ali pa že imajo kadrovske štipendije. Vzrok za majhno število podeljenih štipendij je v tem, da so srednje šole predlagale majhno število kandidatov, višje in visoke šole pa praktično nič, poleg tega so kriteriji morda preostri, glavni razlog pa

je verjetno v tem, da ta način vzpodbujanja mladih talentov ni dovolj znan širši javnosti. Zanimivo pa je, da je v nekaterih slovenskih občinah združeno delo kandidate za te štipendije takoj kadrovske štipendiralno, ker se dobro zavedajo pomembnosti izkoriščanja pameti. V naši občini doslej še ni bilo tovrstnega odziva. Zaradi pomembnosti izkoriščanja pameti je pred leti strokovna služba skupnosti za zaposlovanje pristopila k sistematičnemu iskanju talentov že v petem razredu osnovne šole. Ker je na tem področju takrat delala le strokovna služba skupnosti za zaposlovanje in osnovno šolstvo, cilji niso bili realizirani in je to delo polagoma zamrlo.

Ali smo sedaj toliko osveščeni, da ne bomo visoko sposobnih kadrov prepustili samim sebi oziroma tujini, da bomo njihove sposobnosti izkoristili za naš domači razvoj? Ali bomo strokovno in intenzivno delo znali pravilno nagraditi? V nasprotnem primeru lahko pozabimo na kakršnokoli tekmo z razvitejšimi državami in bomo lahko delali le tisto, kar nam bodo same prepuščale, to pa je umazana tehnologija (ekološko nevarna) in fizično delo. Takšne prihodnosti pa si verjetno ne želimo.

Odločitev o izkoriščanju pameti je življenjskega pomena za združeno delo. Ali bo sprejelo to odločitev in jo tudi izvajalo?

J. C.

Z »obrobja« občine ali o denarju, ki je in ga ni

Krajevno skupnost Peče pestijo mnogi problemi, toda večino od njih smo med letom rešili. Večinoma sami. Še vedno pa nam ostaja največji problem prostor, kjer bi lahko delovali OO ZSMS, GD, KO RK, KK SZDL in ostali organi KS. Do sedaj nam je za vse prireditve služil stari gasilski dom, ki pa je sedaj že tako dotrajan, da je zadrževanje v njem že življenjsko nevarno. Vsi sestanki so sedaj v majhni sobici KS, v katero gre lahko največ deset ljudi. Za zbornice krajanov, predavanja in kulturne prireditve ni v KS Peče niti enega družbenega prostora, razen župnišča. Tako je bilo predavanje sekretariata za ljudsko obrambo v veroučni učilnici v župnišču v Pečah, ki pa tudi ni dovolj velika za večje prireditve ali zbornice. V župnišču smo pripravili tudi prednovoletno kulturno

prireditev s skromno pogostitvijo za starejše in bolne krajanje. Vprašljivo je novoletno obdarovanje naših otrok in obisk Dedka Mraza, ne bo proslave ob slovenskem kulturnem prazniku in 8. marcu...

Problem prostora je torej resnično zelo pereč, toda še zdaleč ne neresljiv. Poleg župnišča namreč stoji velik nov gasilski dom, ki je že dve leti pod streho, priključen je na električno omrežje, usposobljen je že za preselitev gasilske opreme iz starega gasilskega doma. To verjetno gasilec zaenkrat zadošča. V gasilskem domu pa je tudi prostor, ki bo nekega dne verjetno lepa in prostorna dvorana, zraven pa so tudi sobe, kjer bodo lahko delovali mladinci, RK, KS...

Verjetno boste mislili, da je problem v premajhni zagnanosti krajanov ali pa še prej - da ni denarja. Pa sploh ni tako. Dom smo do stopnje, kjer je sedaj, zgradili gasilci in krajanje skoraj sami. Seveda smo prosili tudi za sredstva na vseh koncih in krajih. Pri tem nismo ostali neopaženi. Požarna in kulturna skupnost, Sekretariat za ljudsko obrambo ter SIS za preskrbo so nam namenili dokajšnjo pomoč. Toda skoraj vsa sredstva še sedaj ležijo neizkoriščena na našem žiro računu, ker nam zakon s svojimi birokratskimi in nesmiselnimi predpisi onemogoča koriščenje sredstev in nadaljevanje gradnje. Pri tem smo kot kaže nemočni prav vsi: tako krajanje kakor tudi naši občinski možje, in bo prostor še naprej ostajal problem. To pomeni, da bomo še naprej izkoriščali velikodušnost in razumevanje našega župnika, še naprej bomo hodili na predavanja in prireditve v župnišče, medtem ko nam bo inflacija dinar za dinarjem požirala denar, ki nam leži na žiro računu.

Tekst: Jelka Brvar

Franci Bernot

Stanka Mar

OO ZSMS Lukovica

Le redke OO ZSMS se lahko pohvalijo, da nimajo večjih denarnih, kadrovskih, prostorskih in drugih podobnih težav. Še redkeje, ki bi se lahko postavile z dobrim vodstvom in aktivnimi mladinci. Prav gotovo pa se lahko z vsemi temi vrlinami pohvali OO ZSMS Lukovica. Tudi ti so se nekoč srečevali s takimi in podobnimi težavami (in se še srečujejo z njimi), toda znali so jih premestiti... Kako, pa smo vprašali predsednika OO ZSMS Lukovica Francija Bernota in mentorico Stanko Mav.

Pravijo, da prvi pogled vara. In res je tako, kajti ko smo se v prostorih OK ZSMS zbrali, sta se nam zdeli naša gosta dokaj tiha in mirna. Toda, ko se je pogovor razpletel, je beseda stekla obema, da sta odgovorila celo na naša še ne zastavljena vprašanja.

VSAK ZAČETEK JE TEŽAK, ŠE POSEBEJ, ČE MORAŠ ZAČETI ZNOVA...

Franci: Nočem, da bi to izvenelo kot fraza, vendar je skrivnost vsakega uspeha prav v delu in ne v večnem govorjenju. Dovolj nam je bilo mrtvila, ki je bilo dolgo med mladinci pri nas. Odločili smo se spoprijeti z delom. Prvi spopad z nedelavnostjo je bila zamenjava vodstva.

Našli so se mladinci, ambiciozni in polni zagnanosti, ki so videli izhod iz stiske v tesnejšem sodelovanju s KS in jasno z vključitvijo v delo vseh, ki so bili doslej le na seznamih, a vendar so mladinci. Velikokrat se dogaja, da mlade ne sprejemajo v politične organizacije „starejših“ ali pa navidezno, vendar brez zaupanja do njihovih sposobnosti. Nam pa je s pomočjo mentorice uspelo, da smo si izborili svoje mesto tudi na področjih, kjer so bili mladinci v preteklem času zapostavljeni. Mnogokrat je bilo potrebno in še moramo močno povzdigniti glas, da zamišljeno izpeljemo, kajti golo pretvarjanje ne vodi nikamor. Toda moramo pa priznati, da naše mnenje sedaj mnogokrat upoštevajo.

KO STE ZAGOTOVILI KADER, PA SE JE BILO GOTOVO TREBA SPOPRIJETI ŠE Z DENARNIMI IN PROSTORSKIMI TEŽAVAMI?

Stanka: Imeli smo svojo sobo, vendar le ta je bila v nemogočem stanju in potrebna je bila temeljita obnova, ki še vedno teče. Pri prenovitvi prostora pa sodelujejo mladinci s svojim prostovoljnim delom. Toda brez denarja ne gre in tu so nam priskočili na pomoč obrtniki v krajevni skupnosti in pa delovna organizacija MOJCA, ki se tudi sicer velikokrat odzovejo našim prošnjam. Prav tako nam je priskočila na pomoč OK ZSMS z 20. milijoni, ki nam bodo prišli ravno prav, da naredimo še tla v sobi. Naj še omenim, da odkar smo začeli z delom, tudi malo drugače ravnamo z denarjem. To pomeni, da smo marsikako „kapljico“ izbrisali z računa OO ZSMS Lukovica... Nekaj denarja namenimo tudi vojakom in pa mladincem, ki so denarne pomoči resnično potrebni.

OPISALA STA NAM ZAČETEK, TODA VEČINO BRALCEV BO ZANIMALO VAŠE DELO?

Stanka: Delo samo poteka organizirano, za kar pa je potreben dober organizator, ki ga imamo - naš predsednik Franci.

Franci: Na sestankih, ki jih imamo vsakih 14 dni, če je potrebno, pa tudi večkrat na teden, obravnavamo aktualno temo, ki se tiče predvsem naše KS in nas samih. Tu si razdelimo tudi delo. Med mladinci smo zadolžili posameznike, ki so dolžni skrbeti za kulturo, šport in propagando. Prav gotovo so se vsi že izkazali, kajti to pričajo številne kulturne in športne prireditve; od katerih nekatere presegajo naše KS.

KULTURNE IN ŠPORTNE PRIREDITVE NAJ BI BILE NEKAKŠEN DEJAVNIK ZDRUŽEVANJA; KAJ PA PLES?

Sigurno so glavni dejavnik združevanja plesi, saj se tudi zbere največ mladih. Tudi mi organiziramo občasne plesne, na katerih nam igra ansambel Čarli.

IZ TEGA KAR STA NAM ŽE Povedala, so bili za uspeh pomembni: DOBRA MENTORICA, AMBICIOZNO VODSTVO, DOVOLJ KADRA IN FINANC, TESNO SODELOVANJE S KS IN OK ZSMS, TER ŠE KAJ BI LAHKO IZBRALI. KAJ PA SVETUJETE DRUGIM OO ZSMS, KAKO NAJ PA TE?

Pri vsakem delu, ki ga hočemo dobro speljati, je potrebna resnost, zbranost, iznajdljivost, zagnanost in želja po izpolnitvi zastavljenega cilja. Tu pa je vse to še bolj potrebno.

Eden od prvih ukrepov je prav gotovo novo vodstvo. Naj vas ne moti, če sredi mandatnega leta ugotovite, da posamezniki ne delajo tako kot bi morali. Mirno zamenjajte, saj se bo sigurno našel mladiček, ki bo primeren za tisto mesto. Težave na začetku so največkrat povezane z denarjem. Brez osnove ne gre, toda če imate dovolj volje, vse izpeljete. Ni treba vabiti pošiljati preko pošte, ki vemo, da je danes draga. Vzemite pot pod nogo, pa raznesite vabila na dom ali pa razobesite plakate. Kakor hitro pa si boste zagotovili zaledje, ne bo težko nadaljevati.

O ŠTAFETI IN ZAKLJUČNI PRIREDITVI OB 25. MAJU SE SEDAJ VELIKO GOVORI IN PIŠE. KAKŠNO MNENJE O TEM, PA IMATE IZOBlikovano VI?

Nekih izjav v imenu naših mladincev ne moreva dati, kajti o tem še nismo diskutirali in nameravamo na enem od prihodnjih sestankov, lahko pa vam poveva svoje mnenje.

Naj bo šrafeta, naj bo zaključna prireditev, naj se dan mladosti „prelevi“ v mesec mladosti... Toda razpisna zaključna predstava naj se spremeni; naj postane nekakšen shod mladih...

NOVO MANDATNO LETO SE JE ŽE ZAČELO. KAKŠNI SO VAŠI NAČRTI ZA V PRIHODNJE?

V prihodnje bomo poskušali še naprej tako uspešno sodelovati s KS in se povezati z OŠ. To smo že nekajkrat poskušali, pa ne gre. Toda obupali pa še nismo! V letošnjem letu naj bi bila tudi prenovitev sobe končana...

Ob koncu naj vam zaželimo, da se vam izpolnijo vse izrečene in skrite želje, ter da bi bila vaša pot do uspeha čimbolj ravna in čimmanj trnava...

Če nisi pri koritu, nimaša vpliva, zato je brez smisla, da se kaj „napihuje“.

Vse premalo se mladim zaupa in preveč kritično jih starejši gledamo, mladi še vedno nimajo dovolj vpliva.

Bralcev preveč - knjig premalo

V letu 1986 je kraj Dob posal bogatejši z otvoritvijo nove knjižnice. Knjižnica, sedaj še zelo skromna, deluje v prostorih KS Dob.

Dobska knjižnica ima na razpolago 160 knjig, ki jih 43 članov te knjižnice kar hitro bere.

Člani so večinoma mladi osnovnošolci in srednješolci. Sami pravijo, da so knjige kar v redu, da je tudi izbira zadovoljiva in da so ponosni, da ima sedaj tudi njihov kraj knjižnico, saj je

tako marsikomu včasih prihranjena pot v domžalsko knjižnico.

Seveda 160 knjig ni veliko, vendar tudi novih knjig, kot nam je povedala knjižničarka, srednješolka Tanja Vojška, še ne bo, ker je podružničnih knjižnic veliko. Pravi tudi, da bodo novi člani še prišli, pod pogojem, da bo knjig dovolj za vse.

Škoda, da je mladih bralcev preveč, knjig pa premalo.

Stražar Danica

TOZD Kemična tovarna Domžale
o. sub. o. Domžale
Ljubljanska 114

Komisija za delovna razmerja

O b j a v l j a prosta dela in naloge

KONTROLORJA

Pogoji:

- kemijski tehnik
- 1 do 3 leta delovnih izkušenj (lahko tudi začetnik)
- poskusno delo
- delo je trizmenosko

TOZD Tovarna barv, lakov in umetnih smol
Količevo o. sub. o.
Količevo 65

O b j a v l j a prosta dela in naloge

SNAŽILKE

Pogoji:

- osnovna šola
- poskusno delo
- delo poteka v dopoldanski ali popoldanski izmeni

Kandidate vabimo, da pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 8 dneh po objavi na naslov: HELIOS Kemična industrija Domžale, Količevo 2, 61230 Domžale.

Domžalska domača — vulgo imena

XX. nadaljevanje

Stob št. 25 — vulgo ime Pri Fleriču, Fleretu, Ižancu, Burju. Tu je bil nekdanji Dečmanov grunt, ki je spadal pod Lambergov, kanonikat. Kako je nastala domača vulgo ime mi ni znano. V letu 1929 je ta domačija zapisna kot Ljubljanska cesta št. 38, od leta 1955 dalje pa kot Ljubljanska cesta št. 47. Prvotni lastnik te domačije po statusu animarum župnije Mengeš iz leta 1811 je bil Jaka Dečman, za njim pa Matevž Dečman. Leta 1858 je bil lastnik Janez Kraljič, leta 1923 France Burja od leta 1955 dalje pa Leopold Burja.

Tu so stanovali številni stanovanjci. Eden izmed teh je bil Marko Povž rojen 1796, njegova žena Mica, rojena 1771 in otroci

Lovrenc, Matevž in Mica. Drugi stanovalec je bil Miha Friškovec in njegova žena Jera ter hčerki Mica in Elizabeta. Tu so stanovali še Lovrenc Borc in njegova žena Mica ter vdova Uršula Suštar in njen sin Andrej ter Jožef Flis rojen 1741 in njegova žena Mica, rojena 1751.

Kasneje je bil lastnik te domačije Janez Kraljič, rojen 1809 in njegova žena Marija Zajc, rojena 1798, ki se je drugič poročila z Jakobom Urbancom. V zakonu so se jima rodili otroci Marija rojena 1837, Marjana rojena 1839 in sin Janez rojen 1844. Ta sin Janez Kraljič rojen 1844 se je poročil s Katarino Resnik rojena 1846. V zakonu so se mu rodili otroci Rozalija rojena 1869, Neža rojena 1870, Marija rojena 1872, še ena Marija rojena 1873, Janez rojen 1874, Apolonija rojena 1876 in Lovrenc rojen 1877. Katarina Kraljič rojena Resnik rojena 1846 se je drugič poročila z Jožefom Vesom iz Rodice št. 17, ki je bil rojen 1859.

Za Janezom Kraljičem je postal lastnik te domačije Jurij Burja iz Bukovice št. 8 pri Vodica rojen 1872, ki se je leta 1900 poročil s Frančiško Dolar iz Trebelnega št. 2 župnija Palovče rojena 1869. V zakonu so se jima rodili otroci Frančiška rojena 1901, ki se je leta 1923 poročila z Janezom Zormanom iz Bukovice, Leopold rojen 1902, ki se je leta 1940 poročil s Frančiško Juvan iz Količevega št. 1 župnija Dob

rojeno 1900, Terezija rojena 1904, ki se je leta 1931 poročila z Jožetom Sitarjem iz Domžal, Ana rojena 1906 in Jakob rojen 1908, ki se je leta 1945 poročil z Minko Burja rojeno Lenarčič iz Podgorice.

Leopoldu Burja in Frančiški Burja rojeni Juvan se je v zakonu rodila hčerka Frančiška.

Prvi gospodar te Fleričeve, kasneje Ižančeve in nazadnje Burjeve domačije, ki ga zasledim v zemljiški knjigi sodnije Domžale je bil na podlagi izročilne pogodbe iz leta 1867 in na podlagi poročnega lista iz leta 1873 Katarina Kraljič iz Stoba št. 25. Za njo je na podlagi prisojilnega pisma iz leta 1887 prešla lastninska pravica v korist Marije Vilar iz Doba št. 72. Na podlagi kupne pogodbe iz leta 1885 je bila vknjižena lastninska pravica za Valentina Kristana iz Duplice. Na podlagi kupne pogodbe iz leta 1903 je bila lastninska pravica knjižena na Jurija Burja iz Stoba št. 25. Za njim je postala lastninska pravica te domačije Frančiška Burja, rojena Dolar iz Stoba št. 25. Zadnji lastnik te domačije je leta 1946 postal Leopold Burja, sedanja lastnica te domačije pa je Frančiška Burja rojena Juvan.

USNJENI IZDELKI PAVLI DOMŽALE

Cenjene stranke obveščam, da v svojem prostoru v SPB-2 na dvoriščni strani, Ljubljanska 91, nudim pestro izbiro usnjene galanterije ter opravljam drobna popravila usnjene galanterije.

Odrpito je vsak dan od 10. do 12. ure
in od 16. do 19. ure
V soboto od 9. do 12. ure
Ponedeljek zaprto.
Se priporočam!

Usnjeni izdelki
PAVLI NATAŠA
Ljubljanska 91, Domžale

Plesno tekmovalce učencev domžalskih osnovnih šol.

Zmagovalci plesnega tekmovanja v šoli Vencija Perka.

KRAJEVNA SKUPNOST TRZIN

Po sklepu Sveta KS Trzin objavljamo prosta dela in naloge

ADMINISTRATORKE

Pogoji:

- III. stopnja strokovne izobrazbe administrativne ali druge ustrezne smeri
- znanje strojepisja
- eno leto ustreznih delovnih izkušenj

Delo se združuje za nedoločen čas s polnim delovnim časom in poskusno dobo dveh mesecev.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 15 dneh po objavi razpisa na naslov:

Krajevna skupnost TRZIN
Mengeška c. 9, Trzin
61234 Mengeš

REPOVŽ ROMAN

Kidričeva 11
Domžale

Popravila vseh vrst barvnih in črno belih TV aparatov, HI-FI komponent, magnetofonov itd. Hitra popravila, rezervni deli zagotovljeni.

ODPRTO:

ponedeljek, sreda, petek
torek, četrtek

od 8. do 12. ure

od 16. do 19. ure

Informacije po telefonu: 721-083. (Vhod iz ulice Veljka Vlahoviča pri skladišču Marketinga.)

Franc Kosmač iz Drtije pri Moravčah pri hudo natančnem opraviilu: — žganjekuhi...

Drtija pri Moravčah

Če jabolka bogato rodijo!

Žganjekuha zahteva budnost — velja morda bolj za moško opravilo. Franc Kosmač iz Drtije pri Moravčah ne razmišlja dosti o tem in se loti tega zahtevnega opravila, ki se ga je naučil od svojega očeta Antona. Medtem, ko je 46 letni France skrbno pazil, da mu pod kotlom ni pošel ogenj in je pod pipo pritikal steklenico za steklenico, se je razgovoril o tem, kaj vse je potrebno narediti, da se skuha žganje. To je iz domačih jabolč. „Doma na vrtu sem imel precej sadja, katerega sva z ženo Francko v jeseni pobrala in zmlela ter spravila v za to pripravljeno leseno in plastično posodo.“ Nalil je mrzle vode, potem pa vse skupaj obtežil in pustil toliko časa, da je zavrelo. Po vretju je pripravil 40 litrski bakreni kotel ter pričel s prekuhavanjem „goše“; iz te nastane nanga ali blava. Po končanem prekuhavanju je blavo potrebno še enkrat prekuhati.

Za kurjavo uporablja lesene odpadke; teh je okoli domačije zmeraj dovolj. Pa še na pravilno temperaturo mora dobro paziti, da žganje enakomerno curja. Res moraš biti buden. „Če sem pri kotlu, si komaj upam skočiti v kuhinjo; tri do štiri ure sam pri prvi stavi — kuhi, ko pa prekuhavam „nango“, mine včasih po več ur, ker gre bolj počasi.“

V moravški dolini in njeni okolici so kmetje predelali precej sadja; za domačo uporabo in prodajo. Zdaj v zimskem času pa so pričeli z žganjekuho, ker je pač čas. Tako prekuhava sadje v hruškovec v pristno domačo žganje, kakršnega kuhajo povsod po Slovenskem. Še kako prav pride za domača zdravila...

Jože Novak

Še pomnite, tovariši?

Ustrelitev talcev na Brezjah pri Krtini

Na Gorenjskem so prve štiri talce ustrelili drugega avgusta 1941. leta v bližini Begunj, nato pa tam še tri skupine. Prvi ustrelitvi dveh skupin zunaj Begunj sta bili 22. avgusta 1941. leta. Tistega dne so v gozdu pri Smedniku ustrelili pet talcev, na Brezjah pri Dobu pa tudi pet. V obeh skupinah so bili udeleženci ali aktivisti, ki so sodelovali v množičnem uporu na kamniško-domžalskem območju v noči od 27. na 28. julij 1941. Tedaj so bile izvedene sabotažne akcije od krajev na meji s Štajersko do Črnuč. Gestapo in policija sta bliskovito krenila v akcijo in kmalu se je v zaporih znašlo precej udeležencev vstaje. Za ustrelitev talcev pa so si gestapovci vedno izmislili neki razlog, ki naj bi zastraševalno vplival na prebivalstvo, dejanske obsodbe pa javnosti niso hoteli sporočiti. Oglejmo si, kako je bilo na Brezjah pri Krtini.

Poročilo kamniškega okrajnega vodstva Koroške ljudske zveze z dne 27. avgusta 1941 se glasi:

„Vodjo celice Koroške ljudske zveze in gostilničarja Marna Franca z Brezij pri Dobu so komunisti 21. avgusta 1941 ob 11. uri dopoldne ustrelili s petimi strelji. Zgodilo se je takole:

Trije fantje so prišli v gostilno in naročili pol litra vina. Nato so naročili

še pol litra in zahtevali od Marnove žene, da ga prinese iz kleti. Tedaj so ustrelili gostilničarja Marna in zapustili gostilno.

Kot proti ukrep je bilo 22. 8. na kraju dejanja ustreljeno pet komunistov. Pogreba Franca Marna se je udeležilo skoraj vse prebivalstvo, ki je ogorčeno.“

Za takimi pogrebi so ljudje morali iti, če niso hoteli priti na seznam sumljivih in Nemcem sovražnih.

22. avgusta 1941 ob treh popoldne so v cvetoči ajdi ob križišču ceste Krtina-Brezje ustrelili:

1. Franca Drolca iz Kamnika, delavca v tovarni Titan, starega 27. let. Za OF je biral denarne prispevke. V zaporu je bil šest dni.
2. Štefana Grudna iz Stolnika pri Kamniku, zaposlenega v tovarni Titan, starega 46 let. V zaporu je bil 22 dni.
3. Antona Oreška z Vrhov na Moravškem, sodelavca Mengeško-moravske čete, starega 19 let.
4. Generoza Sitarja z Jeranovega pri Kamniku, delavca tovarne Titan, starega 41 let. V zaporu je bil 22 dni, osumljen sodelovanja v uporu.
5. Janeza Sušnika iz Mekinij pri Kamniku, delavca v tovarni Titan, starega 43 let.

Prve štiri so pripeljali iz Begunj, Sušnika pa iz kamniškega zavora.

Sušnikova hčerka Slavka Majdič mi je v pismu sporočila:

„Oče je bil sin kmečkih staršev, po poklicu čevljar, ki je zaradi slabega zaslužka še priložnostno delal pri obnavljanju cest in pri melioraciji rek. Sploh povsod, kjer se je dalo kaj zaslužiti. Leta 1936 je dobil službo v Titanu in tu se je začela njegova pot borca za socialno preobrazbo družbe. V Titanu je bila čvrsta partijska celica, ki jo je vodil Tone Šturm s Kobariškega (pred nekaj meseci je umrl v Kobaridu). Šturm je bil potem sekretar komiteja kamniškega okrožja. Moj oče je sodeloval z njim in s Tomom Brejem, inštruktorjem CK KPS, ki je bil v vodstvu vstaje za Gorenjsko odgovoren za organizacijo upora na kamniško-domžalskem področju.“

Oče je bil v Kamniku zaprt deset dni, od 12. do 22. avgusta. Zadnji dan sem zelo zgodaj šla v zapor in ječarju Benkoviču dala vrečko stročjega fižola. Rekla sem mu, naj ga skuha vsem jetnikom. Ko sem šla mimo zavora, sem namerno zakašljala, da je oče stopozel moj glas. Splezal je na vrata in skozi rešetke sem videla njegov stlačeni obraz. Dal mi je listek za mamo in me prosil, naj ji ne povem, da so ga mučili. Izrazil je željo, da bi videl najmlajšo hčer Ivanko, staro 11 let.

Na listku je bilo napisano, kaj naj mama proda, da bo imela denar za hrano in da naj jo ne skrbi zanj. Kmalu po mojem odhodu so ga odpeljali in z njim še nekega zapornika. Nekje med potjo so očeta priključili skupini, od katere so jih pet ustrelili v Smedniku, pet pa v Brezjah. Koli so bili zabiti na njivi, v cvetoči dišeči ajdi (ni res, da so jih morali zabijati sami).

Najprej so h kolom privezali dva in ustrelili, nato spet dva, zadnji je bil naš ata Janez Sušnik. Ni dovolil, da mu zavežejo oči, rekoč: „Če sem videl smrt svojih tovarišev, se tudi svoje ne bojim.“ To so nam povedali tamkajšnji vaščani, ki so morali talce pokopati za obzidjem cerkve v Škocjanu.

Moja sestra Štefka je bila pri očetu, ko je bil še privezan h kolu. Od naših je prva videla lepake in takoj zdrvela s kolesom na Brezje: Z Jeranovega, naselja vasi Mekinje pri Kamniku, so bili tistega dne ustreljeni trije sosedje: Poznik v Smedniku, moj oče in Sitar pri Brezjah. Jokala je vsa vas, vse se je odelo v črino.

Do aprila 1943. leta smo vsako lepo nedeljo obiskovali skupni grob talcev in ga krasiли s cvetjem in svečkami. Potem so nas zaprli in izgnali v taborišče Rottmanshohe pri Starnberškem jezeru.“

Naj ponovim, da so vojni te talce odkopali in pokopali v skupni grob na kamniških Žalah.

Partizani se niso dali ustrahovati. Nekaj ur po ustrelitvi talcev so v bližini minirali stolp električnega daljnovođa visoke napetosti.

Gostilničar in trgovec Franc Marn je zapustil ženo Pavlo in 14-letnega sina Franca. Načelnik civilne uprave Franc Kutschera se je osebno pripeljal na Brezje in Marnovim izrekel sožalje. Vdovo Pavlo je vprašal, če sumi sosedje in druge vaščane. Naj pove, postrelili jih bodo kot talce.

„Nihče od vaščanov ni kriv za možovo smrt,“ je odgovorila Pavla Marn. „Gospod Kutschera, ne streljajte zaradi tega nedolžne fante in može.“

Pavla Marn in njen sin Franc sta kmalu začela sodelovati s partizani. Franc je leta 1944 odšel k partizanom. Bil je v Tomiščevi brigadi. Po vojni je bil tajnik krajevnega ljudskega odbora in odbornik v raznih organizacijah.

Jože Vidic

Srečanje z Antonom Ingoličem

Ni se dogajalo prav često, da bi v domžalski knjižnici gostili tako priznanega in uveljavljenega pisatelja kot se je to zgodilo tokrat, ko smo pod „novo streho“ sprejeli Antona Ingoliča. Osemdeset let življenje ni tako majhna doba in da bi se njegovemu jubileju odzvali tudi mi, smo ga povabili. Čeprav že malo utrujen od takšnih in podobnih srečanj, se je rad odzval mojemu vabilu; skrbelo ga je le vreme in razmere na cestah.

Anton Ingolič je kljub svojim letom še vedno vder, dinamičen in predvsem delaven. Ravno ob obletnici je slovenskim bralcem ponudil še dve novi knjigi: mladinska povest Čudovita pot in sklepni del trilogije Povest moje mladosti. Leta

dozorevanja; Prešernova družba pa mu je ob jubileju pripravila izbor skozi njegovo novelistiko z naslovom Zgodilo se je.

Prepričan sem, da bo marsikateri od obiskovalcev tega pogovora ponovno pre-

bral Ingoličeve Lukarje, pa Na splavih ali Vinski vrh, saj je svoje viničarje, splavarje in seveda lukarje predstavil tako plastično, živo in anekdotično. Pa tudi pisateljevi doživljaji v zvezi z nastajanjem izseljeniške trilogije (Kje ste, Lamutovi?, Nebo nad domačijo, Lastovka čez ocean) so močno pritegnili poslušalce. Navdušil je tudi s svojimi drznimi doživetji ob pisanju Pretrgane naveze. Kot spraševalec sem se moral dotakniti tudi problema erotike, ki je tako življenjsko vtakano v njegovo delo. Govoril nam je o spreminjajočem se odnosu do nje v slovenski literarni tradiciji in o tem, kako so Lukarje leta 1936 proglasili za pohujšljivo čtivo. Onduo, moj črni fant pa je dobrih štirideset let pozneje postal literarna uspešnica. V zvezi s tem romanom je povedal nekaj trpkih izkušenj, ki jih je doživel tu na Slovenskem.

Ugotovil je, da je tudi med nami še vedno prisotno rasno razlikovanje. To dejstvo je pisatelja vzbudilo k pisanju tega romana. Za to priložnost je Ingolič obiskal ti nekaj afriških dežel, da bi bila njegova prepričljivost še večja.

Posebno vprašanje je bilo namenjeno njegovi knjigi za mlade bralce.

Junaki njegovih mladinskih del so bili dokaj lahko ulovljivi na papir, saj je bil Ingolič zavezan tudi pedagoškemu delu. Ob tem nam je pokazal deset prevodov Tajnega društva PGC, med drugimi tudi tistega v kitajščini.

Dobri dve uri in pol je tekel pogovor, lahko rečem, skoraj brez spraševalca, v večnamenskem prostoru naše knjižnice v sredo 21. januarja zvečer. Skupaj s kulturno skupnostjo Domžale smo mu pripravili simbolično darilo, Stražarjevo knjigo Črni graben in šopek, kateremu je bil dodan domžalski simbol.

Pogovor sva pripravila z Nives Borštnar Marjan Gujtman

Pisatelj Anton Ingolič je ob svoji osemdesetletnici obiskal tudi našo knjižnico. Na fotografiji — pisatelj ob nekaterih svojih knjigah, izdanih v zadnjem času.

RAZSTAVA OB 8. FEBRUARJU IN 80 LETNICI AKADEMSKEGA SLIKARJA:

Gabriela Humarja na Studencu

V dneh med 13. februarjem in 28. februarjem bo KD Miran Jarc iz Škocjana pripravilo v svojih prostorih na Studencu razstavo Humekovih olj: Če poznamo iz brošure, ki je izšla ob Humekovi bežigrski razstavi (avtor teksta dr. Ivan Sedej), gre za takojmenovano metafizično slikarstvo. To slikarstvo se je kazalo bolj v fragmentih, največkrat v slikarski interpretaciji arhitekturnih ozadij.

Grozljiva svetloba, hlad, ostro izbrisana arhitektura ter ostre črte, ki razmejujejo svetlobo in senco ter barvne ploskve, so prvine, ki govore o svojevrstnem doživljanju sveta in o svojiskem likovnem nazoru. Gre za svet miru, ki pa je obenem poln napečnosti in strahu, gre za nadzemski abstraktni red, ki je hkrati tudi odsev uklenjenih človeških strasti, gre pa tudi za slikanje samote v vseh njenih razsežnostih — ki se kaže kot varno zatočišče pred vsiljivostjo zunanjega sveta in kot stanje, ki človeka, kot družbeno bitje navdaja z grozo.

Vzdušje njegovih slik, ki jih prežarja čista, vendar zamolkla svetloba, nas vodi v svet, ki je tako zelo čist, da se nam dozdeva, kot da je brez atmosfere. Znašli smo se na nekem fantastičnem planetu, ki ga z grozo prepoznavamo kot lasten svet. Vendar na tej točki vnovič pridemo do svojevrstnega protislovja. Zdi se nam, kot da se je slike tega sveta ustrašil tudi avtor, ki mu tišina in samota ne pomenita brezupa in groze, marveč možnost za tiho, ponotranjeno razmišljanje. Zato ni naključje, da v najbolj grozljivo podrobno izrisanih simbolih zaslutimo mehkejšo potezo, komaj zaznaven odtенок toplejše barve, ali pa navidezno nelogičnost, ki razrahlja oster črtni sestav.

Tako dr. Ivan Sedej. Navedimo še nekaj podatkov o avtorju. Rojen 17. 6. 1907 v Bohinjski Bistrici. Slikarstvo je študiral od leta 1937 do 1939 na Akademiji v Krakovu (Poljska), leta 1940–1941 v Zagrebu pri prof. Bečiću; od leta 1945–1947 je študiral na akademiji v Ljubljani pri prof. Gojmiru Kosu, kjer je tudi diplomiral. Študijsko je potoval v Italijo in na Poljsko.

Imel je 11 samostojnih razstav, redno je sodeloval na razstavah DSLU in drugih ter v Kolonijah. Nagrada 1980 v Piranu na Ex tempore. Naslov: Stična 17, 61295 Ivančna Gorica.

Prejeli smo:

Počitniška matineja — za koga?

Kinematografsko podjetje Ljubljana (v okrilje katerega spada tudi po novem domžalski kino) se očitno močno trudi pri usmerjanju in vzgoji naše mladeži in jih navdušuje za nadvse zanimive in koristne poklice 21. stoletja: lahko postanejo supermani, hitroroki Bondi, pobesneli Maxi, možna je specializacija v izganjalce duhov, nasploh cela vrsta kriminalcev, vohunov, policajev, komandosov, ubijalcev in revolverašev. POČITNIŠKI PROGRAM jim bo pri tem v pravo pomoč, kaj bodo lahko vsako popoldne v brezskrbnem času počitnic v kinu preživeli ob zares koristni in premišljeni vzgoji s filmskih platen.

Krvavordeča barva bo pomirila poglede na bele poljane, milozvočni poki najnovejših orožij bodo zamenjali dolgočasnost zgodovine, ljubeči odnosi med prebrisanimi vohuni jim bodo v pomoč pri družbeno moralni vzgoji, ob vsem tem pa bodo razmišljali, na katera polja smrti jih bo pregnala prihodnost in v kateri norišnici bodo zdravili svoje nevrose, ki jih bodo preganjale zaradi gledanja nadvse primernih filmov v rani mladosti.

Predlagam torej, da vse Smrkce, Bambije, Miki miške, Pink Panterje, Palčice, Sneguljčice in druga dolgočasna pravljicična bitja takoj zapremo v bunkerje, saj jih ne gledajo niti dojenčki. Mladinske filme (Kekec, Sreča na vrvcu, Poletje v školjki) bomo odslej vrteli v posebnih programih za dedke in babice, ki jim gre na otročke. Tisti pa, ki imajo počitnice, bodo spremljali najnovejšo izdelke iz Reaganove pisarne ideološkega poneumljanja zemljanov in odlične primere najbolj nasilniških in krvavih, z nevrotičnostjo avtorjev, obremenjenih filmov. Upam, da bo naša mladež razumela, komu so namenjeni ti filmi, zato iskreno pričakujem, da bo Polja smrti gledal 10-letni fantič in bo postal novinar ter da bo film čim boljše razumel.

Zares ne vem, s katerimi besedami naj se zahvalim kinu za odlično spored, s katerim bo skrajšal dolgočasne počitnice našim osnovnošolčkom in jim dal novih navodil za življenje in obnašanje v družbi. Le kaj bi počeli z nemoogočo zastarelo navlako čustev, nežnosti, narave in njenih lepot, živalskih zgodb, ljubezni in poštenosti, ki jo mrgoli v otroških in mladinskih filmih in risankah.

BRAVO! Le tako naprej! In zagotovo si boste vzgojili publiko tudi za filme, ki jih ponujate za odrasle: nasilje, pornografija, cenena komicnost in bedarija.

Vzgjajate nove in nove rodove gledalcev „dobrega filma“, široko jim odpirate svoja vrata in zares se trudite, da se ne bi kaj spremenilo.

Pobesnela Maksa IV.

DELAVSKA UNIVERZA — ENOTA KNJIŽNICA DOMŽALE

RAZPISUJE PROGRAM LIKOVNIH IN DRUGIH RAZSTAV V RAZSTAVNEM PROSTORU KNJIŽNICE

V skladu s programom dejavnosti za leto 1987 objavlja Knjižnica Domžale program likovnih in drugih razstav v razstavnem prostoru knjižnice.

Knjižnici Domžale je bilo lansko leto s pridobitvijo novih prostorov v obnovljeni OŠ Vencija Perka omogočeno, da začne razvijati tudi likovno in razstaviščno dejavnost. V novih prostorih se bodo poleg likovne dejavnosti dogajale tudi druge kulturne prireditve.

Razstave lahko prijavijo OZD, KS, DPO, kulturna društva, samostojni kulturni delavci, samoupravne interesne skupnosti, ZKO in občani domžalske občine na naslov:

Knjižnica Domžale
Ljubljanska 58
61230 Domžale

v štirinajstih dneh od objave v „Občinskem poročevalcu“.

Prijave razstav morajo vsebovati:

- priimek in ime oz. naziv prijavitelja ter naslov
- opis predlaganih del oz. tehnik
- termin, v katerem bi želeli razstavljati.

Na podlagi zbranih prijav bo pripravljen terminski program razstavljalajočih avtorjev za leto 1987.

MLADI VABIJO NA KULTURNO PRIREDITEV

Občinska konferenca ZSMS Domžale in Osnovna organizacija ZSMS Slavka Šlandra organizirata ob Prešernovem dnevu gledališko predstavo Ane Monro.

Zato vas vabimo v nedeljo, 8. februarja 1987 ob 19. uri v prostor stare kinodvorane, kjer si boste ogledali gledališko predstavo: „Inspektor SHWAKE“.

Tekst za predstavo je povzet po scenariju za radijsko igro. Mestoma se od njega oddaljuje, kar pa v celoti ne vpliva na podobo oseb, katerih zgodovinska ravnanja tolmači. Kar se zgodovinske natančnosti tiče, je vse presenetljivo res, edino prostor je nekoliko manjši, kot je bil v tistem prelomnem času, ko se je vse zgodilo prvič. Vstopnice za to predstavo bodo prodajali uro pred predstavo!

Prejeli smo:

Zakaj nisem razstavljal...

(kritično razmišljanje h kamniško-domžalski likovni razstavi)

S tem dopisom želim odgovoriti in pojasniti mnogim občanom, ki mi zastavljajo to vprašanje bodisi na cesti ali po telefonu.

Že letos spomladi sem pozdaval pobudo, da naj bi skupno razstavljali kamniški in domžalski likovni umetniki. Ker ta ideja ni bila realizirana, sem se resnično začudil pismenemu vabilu z dne 10. 11. 1986 Zveze kulturnih organizacij Domžale, kjer je bilo poleg mene še 13 vabljenih ustvarjalcev iz domžalske občine in z obvestilom, da se pripravljajo 1. skupna razstava kamniško-domžalskih umetnikov. Tako sem jaz to vabilo razumel in tudi z osebnim pogovorom s tajnikom ZKO Domžale mi je bilo to potrjeno. Rok za oddajo likovnih del je bil 7. december 1986 in, to v galeriji Janeza Repanška na Rudniku. Intenzivno sem se lotil priprav na to razstavo in tudi prijavil tri likovna dela na platnu.

V tem času je pa že tekla likovna razstava ljubiteljskih skupin Slovenije v razstavišču Veronika v Kamniku. Na tej skupni razstavi so sodelovali tudi kamniški in domžalski ljubitelji — likovniki. To je vsekakor lepa manifestacija ljubiteljsva in lep prehod (po mojem mišljenju) iz ljubiteljskega snovanja v poklicno ustvarjanje slikarjev, grafikov in kiparjev kamniške in domžalske občine v galeriji na Rudniku. Do tega trenutka je bilo vse v redu.

Veliko začudenje me je pa doletelo v ponedeljkovi domžalski Likovni šoli „Petra Lobode“, kjer smo vsi prisotni člani slišali izjavo našega člana, doma iz Kamnika, da je prejel vabilo za kamniško-domžalsko razstavo poklicnih likovnikov na Rudniku od Odbora za likovno dejavnost v Kamniku. Kot mentor Likovnega društva „Petra Lobode“ v Domžalah sem takoj čutil, kaj to pomeni in kako čudne občutke bo to sprožilo med ostalimi člani in tudi v meni. Takoj mi je bilo jasno, da se je dogovor med Kamnikom in Domžalami sprevrgel v nedogovor in da bo to vplivalo na kvaliteto in sam namen razstave. Tudi domžalski tajnik ZKO mi je to dejstvo potrdil. Ravno tako mi je v telefonskem razgovoru tudi tajnik ZKO Kamnik isto potrdil in v pojasnilo dodal, da je udeležbo ljubiteljev občine Kamnik na razstavi poklicnih ustvarjalcev predlagal Odbor za likovno dejavnost Kamnik. Kot je meni znano domžalski Odbor za likovno dejavnost sploh ni vedel, da je Kamnik povabil tudi ljubitelje — likovnike. Tako se je začelo tisto nelogično dejanje, ki je bilo za mene nesprejemljivo. Zveza kulturnih organizacij v Domžalah je postopala korektno in povabila po dogovoru samo poklicno

izobražene likovnike v občini Domžale. Kamnik je pa samovoljno kombiniral in po svoje uravnal likovno tehtnico, menda zaradi pomanjkanja poklicnih likovnikov v Kamniku. S tem trenutkom je padla tudi moja osebna odločitev, da na kamniško-domžalski razstavi ne sodelujem in sicer iz teh razlogov:

Prvotni dogovor med Kamnikom in Domžalami, da razstavlja samo poklicni likovniki in tisti, ki so ta status na podlagi svojih umetniških uspehov pridobili, se ni uresničil. Če je pa Kamnik že povabil tudi njihove ljubitelje — likovnike (čemur nikakor ne nasprotujem, saj sem že 14. leto mentor ravno ljubiteljem — likovnikom v Domžalah), bi morali povabiti ali vsaj obvestiti domžalske ljubitelje — likovnike, da bi tudi oni sorazstavljali z domžalskimi poklicnimi ustvarjalci v galeriji na Rudniku. In tudi to se ni zgodilo. Obljuba ali pobožna želja, da bo drugo leto drugače, je jalov štart za bodoče tradicionalne razstave Kamnika in Domžal. V Likovni šoli „Petra Lobode“ v Domžalah imamo precej članic in članov, ki so prejeli veliko priznanj in nagrad v Domžalah in širšem Slovenije. Naj javno naštejem med ostalimi tudi nekaj imen: Ilda Rebulá, Ravnikar Tonček, Matjaž Mauser, Drago Jerman, Gašper Vrhovec, Tone Primožič, Mojca Vilar.

Ker se čutim kot mentor domžalskih ljubiteljev — likovnikov prizadet in smatram, da smo v enakopravnosti ljubiteljev — likovnikov zastopljeno društvo, je bil to še zadnji in tehtni razlog in tudi popoln odgovor vsem, zakaj nisem razstavljal na Kamniško-Domžalski likovni razstavi 13. decembra 1986.

mag. Danijel Fugger akademski slikar

Uspehi učencev v prvenstvu ŠŠD

Po programu prvenstev ŠŠD v šolskem letu 1986/87, smo v prvem polletju, organizirali in izvedli tekmovanja v: namiznem tenisu, odbojki, košarki.

Zanimivo je vedeti kakšne uspehe so dosegli učenci posameznih šol.

NAMIZNI TENIS: — pionirji

1. ŠŠD OŠ MATIJA BLEJCA
2. ŠŠD OŠ RADOMELJSKE ČETE
3. ŠŠD OŠ JANKO KERSNIK
4. ŠŠD OŠ ŠLANDROVE BRIGADE
5. ŠŠD OŠ VENCILJA PERKA
6. ŠŠD OŠ JOSIP BROZ TITO
7. ŠŠD OŠ JURIJ VEGA
8. ŠŠD OŠ MARTIN KOŽELJ

1. ŠŠD OŠ ŠLANDROVE BRIGADE
2. ŠŠD OŠ JANKO KERSNIK
3. ŠŠD OŠ JOSIP BROZ TITO
4. ŠŠD OŠ VENCILJA PERKA

Najboljše dvojice:
— pionirji, TISAJ — GOSTIŠA, ŠŠD OŠ MATIJA BLEJCA
— pionirke, NOVAK — SAŠEK, OŠ ŠLANDROVE BRIGADE

Najboljši posamezniki/ce:
— pionirke — SAŠEK Joži, ŠŠD OŠ ŠLANDROVE BRIGADE; LAVRIČ Alenka, ŠŠD OŠ Janko Kersnik; ŽAVBI Mojca, ŠŠD OŠ Janko Kersnik.

— pionirji — TISAJ Darko, ŠŠD OŠ Matija Blejca; GOSTIŠA Gregor, ŠŠD OŠ Matija Blejca; VRHOVNIK Boštjan, ŠŠD OŠ Matija Blejca.

V namiznem tenisu je viden napredek predvsem učencem OŠ MB, oziroma učenec in učencev OŠ JK.

Tekmovanje je bilo v dvorani OŠ Vencija Perka Domžale, 17. in 18. 12., učenci in mentorji ŠŠD VP so poskrbeli za nemoten potek tekmovanja.

ODBOJKA:

Tekmovanje smo organizirali v dveh delih.

11. 12. — predtekovanje — pionirji v OŠ JBT in ŠB; pionirke v OŠ VP.

12. 12. — finale — pionirji in pionirke v OŠ VP.

KOŠARKA:

Tekmovanja so potekala v dvoranih OŠ JBT, OŠ VP, OŠ ŠB. Igralo se je ob sobotah dopoldan — november in december 1986.

Končne uvrstitve:

PIONIRJI: 1. ŠŠD OŠ Šlandrove brigade; 2. ŠŠD OŠ Vencija Perka; 3. ŠŠD OŠ Matija Blejca; 4. ŠŠD OŠ Radomeljske čete; 5. ŠŠD OŠ Josip Broz Tito; 6. ŠŠD OŠ Martin Koželj.

PIONIRKE: 1. ŠŠD OŠ Josip Broz Tito; 2. ŠŠD OŠ Martin Koželj; 3. ŠŠD OŠ Janko Kersnik; 4. ŠŠD OŠ Edvard Kardelj; 5. ŠŠD OŠ Vencija Perka; 6. ŠŠD OŠ Matija Blejca; 7. ŠŠD OŠ Radomeljske čete; 8. ŠŠD OŠ Šlandrove brigade.

ZTKO Domžale

Po zagriženih bojih so ekipe dosegle naslednje uvrstitve:

PIONIRJI: 1. ŠŠD OŠ Matija Blejca; 2. ŠŠD OŠ Radomeljske čete; 3. ŠŠD OŠ Vencija Perka; 4. ŠŠD OŠ Šlandrove brigade; 5. ŠŠD OŠ Martin Koželj; 6. ŠŠD OŠ Josip Broz Tito.

PIONIRKE: 1. ŠŠD OŠ Radomeljske čete; 2. ŠŠD OŠ Matija Blejca; 3. ŠŠD OŠ Šlandrove brigade; 4. ŠŠD OŠ Vencija Perka; 5. ŠŠD OŠ Martin Koželj; 6. ŠŠD OŠ Josip Broz Tito.

VABIMO NA POGOVOR Z ALPINISTOMA

Knjižnica Domžale in Občinska konferenca ZSMS Domžale vabita na pogovor z domžalskima alpinistoma Silvom Karom in Janezom Jegličem, ki bo

v sredo, 18. februarja ob 19. uri

v večnamenskem prostoru knjižnice.

Pokazala bosta tudi diapozitive iz različnih odprav. Pogovor bo vodila Marina Rugelj.

Vabljeni!

KOŠARKARSKI KLUB DOMŽALE vabi na tradicionalno prireditev „PUSTOVANJE 87“, ki bo v soboto, 28. 2. in torek 3. 3. obakrat z začetkom ob 20. uri. Igra ansambel Kan-Kan. Vstopnice v hali komunalnega centra, telefon: 721-015.

Štiri šahovska desetletja

ŠAHOVSKI FELJTON — 4
Piše: Igor MATIČIČ

V začetku tega desetletja so v Sloveniji ustanovili nekaj novih šahovskih klubov kot so ljubljanska Iskra, Murka iz Lesc, mariborski Kovinar, ŠK Ptuj. S tem so iz šahovskega društva Domžale prestopili v svoje novoustanovljene sredine šahisti, ki niso bili iz domžalske občine. Ekipe šahovskega društva Domžale je tako oslabiljena nazadovala v zveznih tekmovanjih in se v letu 1983 po desetletju nastopanja v prvi in drugi zvezni šahovski ligi vrnila v republiško ligo.

Če se domžalski šahisti v zadnjih letih ne morejo pohvaliti z velikimi tekmovalnimi uspehi v zveznem merilu, pa se prav gotovo lahko z organizacijskimi, saj so v letu 1982 poleg izvedbe tradicionalnih spominskih turnirjev Hering—Zupančič uvedli še nov spominski turnir „Memorial Iva Sonca“ v spomin na dolgoletnega predsednika društva in prizadevnega šahovskega delavca. Turnir se je v petih letih že popolnoma uveljavil v slovenskem prostoru, zadnji turnir, ki so ga pripravili lani v oktobru, pa je bil prvič z mednarodno udeležbo.

Ivo Sonc je dobesedno del svojega življenja posvetil šahu in šahovski organizaciji. Od ustanovitve šahovske sekcije pri DPD „Svoboda“ Domžale leta 1954 pa do ustanovitve samostojnega šahovskega kluba Domžale leta 1961 je bil sedem let predsednik sekcije, bil je devet let predsednik šahovskega kluba Domžale in štiri leta predsednik šahovskega društva Domžale.

„Lik Iva Sonca je krasila velika delovna vnema in prizadevnost, skromnost in poštenost. Njegova bogata zapuščina je trden temelj, na katerem moramo graditi naprej, saj je njegovo 30-letno delo na šahovskem področju povzdignilo naš kraj v pomembno šahovsko središče. Zato se šahovsko društvo Domžale skuša svojemu vzorniku in prijatelju hvaležno oddolžiti z izvedbo vsakoletnega spominskega turnirja s kakovostno zasedbo, z obljubo, da bo to obliko negoval tudi v prihodnje“, so zapisali domžalski šahisti ob prvem turnirju.

Prvi turnir v spomin na Iva Sonca oktobra 1982 je imel zelo kakovostno zasedbo štirih mojstrov in osmih mojstrskih kandidatov. Član ljubljanske Iskre, medna-

rov in eden prvokategornik. Prepričljivo je zmagal mednarodni mojster FIDE Vojko Osterman iz Murke. Domžalski mojstrski kandidati Leon Mazi, Vide Vavpetič in Vlado Ivačič so se uvrstili v sredino tabele.

Na tretji turnir so povabili pet mlajših šahovskih mojstrov iz Ljubljane in Gorenjske, ki so se jim pridružili domači mojstrski kandidati. Presenetljivo, vendar povsem zaslužno, je zmagal domžalski mojstrski kandidat Vlado Ivačič, kar pomeni prvo in doslej tudi edino zmago domžalskih šahistov na Soncavih memorialnih šahovskih turnirjih. Kako dobro je igral Ivačič na turnirju najbolj pove podatek, da je z belimi figurami le enkrat remiziral. Glavni favorit, zmagovalec drugega spominskega turnirja, mojster FIDE Vojko Mencinger, se je moral zadovoljiti le s četrtem mestom, dobro pa je zaigral tudi domačin Vide Vavpetič, ki se je na tem turnirju prvič uvrstil med zmagovalce, to je igralce, ki so dosegli več kot 50 odstotkov točk.

Na četrtem turnirju novembra 1985 je nastopil mojster Darko Šifer iz Ljubljane, ki pa ni upravičil vloge favorita in enajst mojstrskih kandidatov. Priložnost je izkoristil mladi Vrhničan Darko Antonijević in zabeležil svojo prvo zmago, zanesljivo pa sta igrala tudi domačina Damjan Plesec (2. mesto) in Vide Vavpetič (3. mesto).

TRI IZBRANE PARTIJE S SPOMINSKIH TURNIRJEV „MAMORIL IVA SONCA“

MAZI — IVAČIČ, 1982: 1. e4, c6 2. d4, d5 3. e5, Lf5 4. g4, Le4 5. f3, Lg6 6. e6, Dd6 7. ef., Lf7, 8. Ld3, Sd7, 9. Se2, e5 10. 0—0, Sg6 11. Sg3, 0—0 12. c3, Te8, 13. Da4, Kb8 14. b4, Dc7 15. Le3, e4 16. fe., de: 17. Sf5, Sb6 18. Dd1, Sf5 19. Lf2, Kg8 20. Le2, Dd7, 21. c4, Sf4 22. c5, Se2+ 23. De2., Lc4 24. Db2, Lf1: 25. cb., Ld3 26. Sd2, g6 27. Se3, Lh6 28. Sb3, Le3: 29. Le3., Dg4+: 0 : 1.

IVAČIČ — OSTERMAN, 1984: 1. c4, e6 2. Sf3, d5 3. g3, c5 4. cd., ed: 5. d4, Sc6 6. Sc3, Sf6 7. Lg2, Le7 8. 0—0, 0—0 9. Lg5, cd: 10. Sd4., h6 11. Le3, Te8 12. Db3, Sa5 13. Dc2, Lf8 14. Tfdl, Lg4 15. Sb3, Tc8 16. Sa5., Da5: 17. Db3, b6 18. Td4, Te3: 19. fe., Lc5 20. Ta4, Le3: 21. Kh1, Dc5 22. Sd5., Dc1+ 23. Dd1, Le2: 24. Se7+, Kh7 25. Sc8., 1 : 0.

LAGUDIN — VAVPETIČ, 1985: 1. e4, c5, 2. c3, Sf6 3. e5, Sd5 4. d4, cd: 5. Dd4., e6 6. Ld3, Sc6 7. De4, Dc7 8. Sf3, Sc4 9. 0—0, f5 10. De2, Sd3: 11. Dd3., b6 12. Te1, Lb7 13. a4, Tc8 14. Sa3, a6 15. Sc2, Le7 16. Dd4, 0—0 17. Se3, f4 18. Sd5., Ld5: 19. Dd3, Db7 20. h3, g5 21. Kh2, Tf7 22. Sd4, h5 23. f3, Tg7 24. Ld2, Lc4 25. Dc2, Da8 26. b3, Ld5 27. c4, Lb7, 28. Dd3, Tf8 29. Se2, Lc5 30. b4, Lf2 31. Tf1, Lh4 32. Le1, Le1., 33. Tael., g4 34. Tgl, Tf7 35. Sd4, De8 36. b5, a5 37. Se2, De7 38. Dd6, Dd6: 39. ed., gf: 40. gf.: Lf3: 41. Sd4, Lb7, 42. Tf1, e5 43. Sc6, dc 44. Td1, Td7, 0 : 1.

Vide Vavpetič, najuspešnejši šahist v 40-letni zgodovini domžalskega šaha, je na delavskem prvenstvu SFRJ v Vrnjački Banji leta 1979 zmagal med 463 udeleženci prvenstva.

Zadnji, peti spominski turnir v oktobru lani so šahovski delavci ŠD Domžale prvič pripravili v dveh skupinah: v mojstrski sku-

pini je nastopilo šest mojstrov in štirje mojstrski kandidati, kar je najkakovostnejša udeležba doslej, v B skupini pa je nastopilo deset prvokategornikov in kandidatov. V skupini A sta po odlični igri v zadnjih kohli slavila zmago mojster FIDE Branko Stanovič iz Sremske Mitrovice in ljubljanski mojster Darko Šifer. Domžalčan Vide Vavpetič si je s klubskim tovarišem Marjanom Karnarjem in Dancem Radgaardom delil solidno peto mesto. V skupini B je bil nepremagljiv član ŠD Domžale Janez Hribar, ki je v devetih kohli oddal le točko in pol in tako izpolnil normo za naziv mojstrskega kandidata.

Organizirana šahovska dejavnost je v 40 letnem obdobju prešla vse faze razvoja — od skromnih začetkov do uvrstitve v prvo zvezno šahovsko ligo. V novem obdobju želijo domžalski šahisti posvetiti mnogo večjo pozornost pionirskemu šahu na šolah, saj bodo le tako lahko ohranili smisel svoje dejavnosti pri razširjanju in kakovostnem dvigu šahovske igre, na ta način pa si bodo zagotovili tudi dovolj široko zaledje za ohranitev Domžal kot pomembnega slovenskega šahovskega središča tudi v petem desetletju njihovega delovanja.

Konec

NAJVEČJI USPEHI ŠAHISTOV ŠD DOMŽALE OD LETA 1980

1980: 1. mesto Vida Vavpetiča in Pavle Košir na delavskem prvenstvu Slovenije v Rogaški Slatini, 7. mesto ekipe v II. zvezni ligi — zahodni skupini na Bledu.

1981: 1. mesto Vida Vavpetiča na delavskem prvenstvu Slovenije v Rogaški Slatini, 1. mesto Majde Mazi in 2. mesto Pavle Košir na delavskem prvenstvu Slovenije, 9. mesto ekipe v II. zvezni ligi — zahod v Poreču.

1982: organizacija in izvedba prvega me morialnega turnirja Iva Sonca v Domžalah, kjer sta 3.—4. mesto zasedla Vlado Ivačič in Ivo Bajec.

1983: 8.—9. mesto ekipe v republiško-pokrajinski ligi — zahodni skupini v Pulju.

1984: 1. mesto Pavle Košir na polfinalnem prvenstvu Jugoslavije v Prnjavorju, kjer je dosegla tudi mojstrski naslov, izvedba III. memorialnega turnirja Iva Sonca.

1985: Izvedba XXII. spominskega turnirja Hering—Zupančič v Domžalah — zmagala sta Vlado Ivačič in Vide Vavpetič, 4. mesto ekipe v I. slovenski ligi v Topolšiči.

1986: 3. mesto ekipe na šahovskem festivalu Bled 86, 8.—11. mesto ekipe v finalu SFRJ za pokal maršala Tita v Pulju.

ZAHVALA

Ob težki bolezni nas je v 78. letu zapustila naša draga mama in stara mama

IVANA VREČAR z Vira pri Domžalah

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, kolektivu MLINOSTROJ za podarjeno cvetje, izrečeno sožalje ter spremstvo na njeni zadnji poti.

Lepa hvala gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred ter praporščakom.

Vsem skupaj še enkrat lepa hvala.

Sin Stane z družino!

DOM UPOKOJENCEV DOMŽALE Cesta talcev 7

Komisija za delovna razmerja Doma upokojencev Domžale objavlja naslednja prosta dela in naloge:

a) 4 bolniške strežnice — za nedoločen čas
Pogoji:
— dokončana osnovna šola
— 2-mesečno poskusno delo

b) 1 snažilke — za nedoločen čas
Pogoji:
— dokončana osnovna šola
— 2-mesečno poskusno delo

Kandidati naj pošljejo ponudbe z opisom dosedanjega dela in dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh na naslov:

DOM UPOKOJENCEV DOMŽALE Komisija za delovna razmerja 61230 DOMŽALE Cesta talcev 7

Kandidate bomo obvestili o izbiri v 10 dneh po določitvi, najkasneje pa v 30 dneh po preteku roka objave.

In memoriam:

Antonija Senica

profesorica angleščine

Sredi dopoldneva smo zvedeli, da se je utrnilo življenje profesorice Antonije Senice. Iznenadeni in pretreseni smo obnemeli. Še včeraj, pred nekaj urami, smo se podpisovali na čestitko, ki naj bi ji želela predvsem zdravja v letu, ki jo je čakalo pred vrati. Njena vrata pa so se zaprla in leta iztekla.

Lep decemberski dan je bil, ko smo se v velikem številu poslovili od nje. Generacije njenih učencev in delovnih tovarišev so jo spremljale na poti brez vrnitve. Številna, plodna in lepa so bila tudi leta, ki jih je preživela med mladimi, med učenci osnovne šole Šlandrove brigade. Šola ji je bila drugi dom, vanjo je stopila leta 1946, mlada profesorica angleščine in ostala isti šoli zvesta ob vseh šolskih reformah, preimenovanju in selitvi v novo šolsko zgradbo. Mladini, učencem je bila prof. Seničeva potrebna — šolarji so bili potrebni njej. Osveštili mladega človeka, širili njegovo znanje in vedenje o sebi in svetu, približati mu kulturo drugih narodov, ga pripravljati na njegovo mesto v družbi je bilo njeno življenjsko poslanstvo. In v vseh dolgih letih pedagoškega dela ni podvomila v korist svojega dela. Zнала je prislunhiti družbenim in šolskim potrebam, poleg angleščine je v prvih povojnih letih učila tudi ruščino, sodelovala pri najrazličnejših kulturnih prireditvah, bila je povsod, kjer je lahko kaj koristila. Z veliko ljubeznijo in odgovornostjo je učencem posredovala tuj jezik, književnost in kulturo, polagala vanje osnovo, na kateri so lahko gradili v nadaljnjem študiju in črpali iz nje za vsakdanjo rabo.

Znanje in srčna kultura sta bili prof. Seničevi glavni življenjski vrednoti. Pomembno ji je bilo, kako se približati človeku, kako pokazati pripadnost mladini, šoli, širši družbi. Svoje norme je prenašala na učence in jih vzgajala v razgledane in kultivirane. Zanje je bila vedno in povsod mrs. Senica.

Ravnateljica šole Šlandrove brigade, Jožica Polanc, je ob grobu prebrala poslovilne misli, ki jih je napisala prof. Mara Oberwalder, učenka in sodelavka prof. Seničeve. Besede povzemamo v celoti.

„Draga kolegica, spoštovana profesorica Seničeva!

Kolektiv šole, na kateri ste poučevali kot profesorica jezikov, me je zadalil, da se v tem težkem trenutku poslovim od vas.

Spoznala sem vas kot odlično profesorico angleškega jezika, ki je vzgojila generacije Domžalčanov, ki so vedno s spoštovanjem in ljubeznijo izgovarjali vaše ime. Svojim prvim učencem ste posredovali poznavanje materinščine. Poučevanje mladih vam ni bila le služba, kajti svojim številnim učencem ste dajali mnogo več. Živeli ste z njimi. Razumeli ste njihovo mladostno vihravost, jim znali prislunhiti, z njimi sočustvovati, ko so bili karkoli socialno ogroženi. Niste bili mirni prej, dokler njihov problem ni bil rešen. Živeli ste z učenci, živeli ste z našo šolo, v kateri so izgorale vaše najboljše moči. Vse to zmore le človek, ki je notranje bogat, ki je srečen tedaj, ko se razdaja drugim. Vaši učenci so bili vaši otroci! Ponosno ste govorili o njih, ko so bili že zreli ljudje, uspešni pri svojem delu. Poučevati ste začeli v najtežjih povojnih letih, ko ni bilo dovolj prosvetnih delavcev in je bilo treba velikokrat delati za dva. Do zadnjih let svoje službene poti se niste branili sprejeti zahtevnih funkcij v naših samoupravnih organih. Ko se niste počutili več dovolj močni, da bi nosili vsa bremena prosvetnega dela, ste tiho odšli v zasluženi pokoj. Niste se več vračali med nas, čeprav smo vas pogrešali. Med nami je še živela vaša dobra volja, vaša šala, vaš nasmeh, ki so nam velikokrat razvedrili težke ure, ki smo jih morali prebroditi skupaj.

Ko je prepozno, se človek zave za vaše požrtvovalno delo in tovarišstvo vam nismo bili dovolj hvaležni. Nismo vedeli, da se vaše življenjske moči iztekajo. Zato nas je vaš nenadni odhod tem bolj prizadel. S svojim svetlim likom ne ostajate samo med svojimi sodelavci, ampak v zavesti svojih številnih učencev, ki so nosilci vaše bogate duhovne dediščine.

Vašemu možu in sorodnikom izrekamo iskreno sožalje, namesto venca na grob pa bomo sredstva nakazali ZPM Domžale.

V letih in desetletjih, ki smo jih preživeli skupaj kot sodelavci, smo zadevali ob mnoge probleme in težave, ki so izvirale iz učencovojnega dela samega, pa tudi od zunaj. Vsak po svoje je vstopal v ta vrtiljak. Tovaršica Seničeva pa je ostala mirna, trdna na svojih stališčih, pri svojem delu se ni dala motiti. Dosledno je ostala zvesta pedagoškemu delu z mladimi rodovi.

Prve povojne profesorice angleščine Tončke Senica, mrs. Senice ni več. Ostalo pa je znanje, s katerim je bogatila generacije. To znanje bo ohranjalo spomin nanjo.

Emma Novak

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, starega očeta in pradedca

ANTONA RAVBARJA ključavničarskega mojstra v pokoju

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam izrekli ustno in pisno sožalje, darovali cvetje in ga v velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebno se zahvaljujemo dr. Marjanu Novaku za nesebično pomoč v vsakem času, gasilskemu društvu Domžale ter govorniku za poslovilni govor, hvala ostalim gasilskim društvom iz občine, AMD Domžale in hvala pevcem za zapete žalostinke.

Hvala tudi gospodu kaplanu za lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoci: vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega očeta, starega očeta, brata in strica

IVANA LEBARJA Karunovega ata iz Vrhpolj

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v dne žalosti stali ob strani, ki ste mu darovali cvetje in nam izrazili ustna in pisna sožalja. Zahvaljujemo se občanom iz Vrhpolj, gasilskemu društvu iz Vrhpolj in ostalim društvom, ter govorniku Janezu Rožiču za tople poslovilne besede, gospodu župniku iz Vrhpolj za lepo opravljen pogrebni obred in pevcem iz Moravč za odpete žalostinke. Posebna zahvala še dr. Djuriču in dr. Pevcu.

Še enkrat vsem iskrena hvala, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi.

In memoriam

Osnovna šola Šlandrove brigade
Domžale

Nadi Peršolja v spomin

V hladnem popoldnevu, 21. januarja, smo se na domžalskem pokopališču poslovili od naše drage sodelavke, Nadije Peršolja.

Ni se še utegnila posloviti od sodelavcev, že smo zvedeli, da nas za vedno zapuščala. Bali smo se tega trenutka in že od spomladi, ko je zaradi bolezni zapustila svoje delovno mesto vodje v šolski kuhinji, vroče želeli, da bi se ji vrnilo več življenjskih moči in da bi sadove več kot tridesetletnega dela vsaj še nekaj časa uživala. Bolezen pa je bila močnejša, premagala je ni niti Nadjina nadčloveška volja. V tem smo jo vsi občudovali, saj je včasih na delovnem mestu zbrala poslednje moči, da je delo opravila. Ni dopustila, da bi namesto nje poprijela sodelavke. Težko se je ločila od svojega delovnega mesta, kot da bi slutila, da se bo potem treba posloviti za vedno.

Tov. Peršolja je prišla v Domžale iz daljne Rusije. Ob tistem Donu je uživala brezskrbna mladostna leta, ki jih je prekinil neusmiljeni nacistični teror v drugi svetovni vojni. Skupaj s mnogimi sonarodnjaki je morala na prisilno delo na avstrijsko Koroško. Tam je spoznala svojega življenjskega tovariša Franca Peršolja in z njim začela novo življenje v Domžalah. Ni se več vračala domov, čeprav je po rojstnem kraju vedno tiho hrepenela. Težko življenje matere in delavke je zmogla le z veliko ljubeznijo do vseh okoli sebe. Delček ruske širine in dobrote je prinesla tudi v novo domovino, v njenem srcu je bilo poleg ljubezni do svojih najbližjih dovolj prostora še za številne učence, katerim je poleg dobre hrane delila tudi materinsko ljubezen in s prijazno besedo marsikaterega potolažila. Bila je več kot samo sodelavka med nami, zato je praznina za njo toliko globlja.

Sodelavci in učenci jo bomo zelo pogrešali! Pogrešali bomo njen vedno hitri korak, požrtvovalno delo, skrb in toploto, vedro besedo. Prepričani smo, da se je delček njenega plemenitega značaja naselil tudi v srcih številnih otrok in sodelavcev, ki smo bili z njo. Zaradi tega bo naša draga Nadija živela z nami še naprej!

Delavci OŠ Šlandrove brigade
Domžale

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega ljubljenega moža, očeta, sina, brata, zeta, strica in tasta

JANEZA SONCA iz Štude

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v dne žalosti stali ob strani, ter nam ustno izrazili sožalje. Zahvala DO Belinka in DO Univerzale, govorniku iz DO Belinka, sosedom, sorodnikom in gospodu župniku iz Domžal za lepo opravljen pogrebni obred in vsem tistim, ki ste ga v tako velikem številu spremili v njegov prerani grob in mu darovali toliko lepega cvetja.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob nepričakovani tragični smrti sina, brata in vnuka

MARKA RODE iz Turnš 27, pri Dobu

ki je v cvetu mladosti za vedno odšel od nas, se iskreno, iz srca zahvaljujemo vsem, ki ste ga z udeležbo počastili na poslednji poti.

Posebej hvala delovnemu kolektivu in otroškemu pevskemu zboru OŠ Janko Kerstnik iz Brda pri Lukovici, mengeškimi pevcem ter Maksu Jeranu za pretresljive poslovilne besede. Enaka hvala vsem, ki so darovali cvetje in drugo na prerani grob.

Vsi njegovi.

ANE OREL iz Mengša

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za podarjeno cvetje, izrečeno sožalje in pomoč.

Hvala pevcem, gasilcem, medicinski sestri, gospodu župniku in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni.

OPTIK
Martina Škofic
Ljubljanska 87, Domžale

DOM POČITKA MENGEŠ

Glavni trg 13

Komisija za delovna razmerja Doma počitka Mengeš

objavlja

naslednja prosta dela in naloge:

1. več bolniških negovalk — bolničark
za nedoločen čas

POGOJA:

— dokončana dveletna šola za zdravstvene delavce — smer bolničar
— 2 mesečno poskusno delo

2. več bolniških negovalk — strežnic
za nedoločen čas

POGOJA:

— dokončana osemletka
— 2 mesečno poskusno delo

3. 3 KV kuharice — za nedoločen čas

POGOJA:

— dokončana šola za gostinske delavce — smer kuhar
— 3 mesečno poskusno delo

4. 2 kuhinjski pomočniki — za določen čas — nadomeščanje delavke na porodniškem dopustu

POGOJA:

— dokončana osemletka
— 2 mesečno poskusno delo

Kandidati naj pošljejo ponudbe z opisom dosedanjega dela in dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh na naslov: Dom počitka Mengeš, Komisija za delovna razmerja, 61234 Mengeš, Glavni trg 13.

Kandidate bomo obvestili o izbiri v 10 dneh po odločitvi, najkasneje pa v 30 dneh po preteku roka prijave.

Iz restavracije — domača gostilna

Mnoge Domžalčane je nedavno izredno presenečala ideja, ki je bila nekaj časa celo aktualna, da jo uresničijo in sicer ideja, da iz restavracije uredijo Kovinarjevo trgovino. K sreči so po intervencijah krajevnih skupnosti in predstavnikov družbenega življenja v Napredku vztrajali, da ta pomemben objekt družbene prehrane v samem centru ostane. Odločili so se, da restavracijo preuredijo v slovensko domačo gostilno.

Skrb za gostilno, ki so jo preuredili v dveh dneh so zaupali uspešnemu gostinskemu delavcu Tonetu Zatljerju, ki je doslej vodil delo v slaščičarni Veleblagovnice.

S 17. januarjem je delo v slovenskem gostišču „Pri pošti“ steklo normalno. Tako „Pri pošti“ med 12. in 23. uro gostom ponudijo 11 različnih slovenskih domačih jedi. Cene so določili omiljeno in v informacijo občanom. Prepisujemo iz cenika nekaj cen:

poštarski zrezek (s prilogo sirove štruklji in cmoki)	1.800.— din
poprov steak z oblogo	2.500.— din
polnjena piščančja bedra z oblogo	1.500.— din

gorenjski krožnik	1.800.— din
puranov zrezek	1.900.— din
svinjska pečenka	1.400.— din
lovski zrezek z gobami	1.700.— din.

Na zalogi imajo pa še domačo klobaso z zaseko, domač zrezek, sirovo ploščo; med slaščicami sirove štruklje, ajdove štruklje z orehi, pečena polnjena jabolka in drugo.

Gostom nameravajo zagotoviti tudi odprta vina, domač pinot in kakšno refoško vino ali merlot...

Da bi vse omenjeno dosegli so tudi zaposleni v gostišču pripravljeno storiti marsikaj za zadovoljnega gosta. Ko smo se pogovarjali z vodjo gostišča Tonetom Zatljerjem je njegova velika želja uspeti v

Tone Zatljer

gostišču, ki nosi s sabo hipoteko slabih gostinskih storitev, vzdušja, ogroženosti. Vsega tega odslej ne bo več. V slovenski gostilni, ob slovenski hrani, slovenski glasbi bo gostinsko zahteven Domžalčan zadovoljen. Tako zatrjuje uspešen gostinec Tone Zatljer. Verjamemo mu, kot mu verjamejo v vodstvu Napredka, koder je dobil vsestransko pomoč. Ne bodo izneverili zaupanja...

MI BILI SMO V IHANU

V nočnem klubu »Kan — Kanu«

Nočni klub — kot že ime samo pove, je namenjen zabavi in razvedrilu občanom v nočnem času. Na približno 120 kvadratnih

metrih površine je urejena vrsta ličnih separiranih prostorčkov (arhitekt Borut Ulčar iz Kamnika), tako da bo zagotovljeno za prijetno počutje gostov v pomenkih.

Janez Markič namerava v lokalni ponuditi glasbo ljudem vseh okusov. Četrtnove večere je denimo namenil ljudem okoli 40 let, seveda bo njihovem okusu prilagojena tudi glasba. Ženo, ki je nosilec obrti nameravata organizirati modne revije, srečanja z umetniki, pevci, prirediti name-

V siloviti in že agresivni gostinski ponudbi nas je zadelo še to: Nočni klub. Omislili so si ga v Ihanu, koder bo poživil dokaj skromno gostinsko ponudbo, najbolj seveda v nočnem času. Lastnik izredno lepo urejenega objekta je domačin Janez Markič, kuhar po poklicu. Le-tega se je izučil v ljubljanskem Turistu, že kar nekaj časa pa je deloval kot gostinec v Ivančni gorici.

rava kak zanimiv literarni večer: zamisli bosta prilagodila željam in idejam gostov. V objektu zaenkrat gostom ponudijo le pljačo. Na posebno željo (tel. 721-560) rezervirajo tudi celoten lokal, ki sprejme

okrog 40–50 gostov. Odprto imajo vsak večer od 21. do 3. ure zjutraj, ob nedeljah pa od 20. do 1. ure zjutraj.

B.

LJUBITELJI NARAVE POZOR!

Naše okolje je vedno bolj onesnaženo. Gozdovi propadajo, rastline izumirajo, živali bolujejo od različnih bolezni... Človek širi industrijo, svoje prvobitno okolje pa krči. Tudi gore — simbol nas vseh — postajajo le velik kup smeti. Da bi vsaj nekoliko obvarovali to gorsko naravo, favno in njeno floro, smo domžalski planinci pred leti ustanovili odsek za varstvo narave in gorsko stražo. Zato vabimo vse gorske stražarje, planince, botanike, ekološke in vse druge, ki bi radi delali v tem odseku, da pridejo

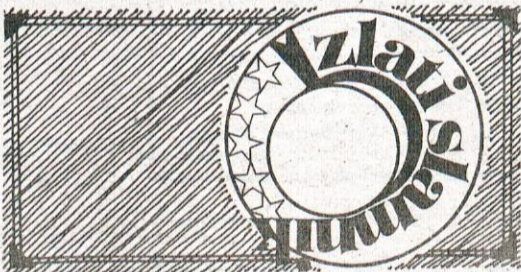
v sredo, 25. 2. 1987 ob 18. uri

na sestanek, ki bo v prostorih PD Domžale (zgradba ob bazenu). Na sestanku se bomo dogovorili o nadaljnjem delu, o izletih, o tečaju za GS, o predavanjih...

Sestanka naj se obvezno udeležijo tudi gorske straže, ki so v odseku že delali, saj je potrebno izkaznice podaljšati za tekoče 1987. leto.

Planinski pozdrav!

Odsek za varstvo narave in gorsko stražo
Načelnik: Miloš Peršolja

V tej številki se je uredniški odbor na svoji seji dne 23. t. m. odločil, da podeli priznanje „Zlati slammnik“ — GRADITELJU KAMNIK: za neverjetno naglo in prizadevno zidanje prizidka k PTT Domžale v vsakršnih vremenskih pogojih, podnevi in ponoči, v petek in svetek...

Odločili smo se tudi, da grajo „Gorjača rokovnjača“ podelimo upravljalcu Hale Komunalnega centra Domžale, ki — potem, ko so s strehe skidali sneg — ni poskrbel za odvoz celih gora snega iz pasaže pri restavraciji Slammnik.

Zima z repom maha

Zametlo nas je 6. Od 10. pa tja do 14. januarja je šlo kot za stavo. Snežilo je po cele dni. Zametlo je tudi center Domžal.

V Tosami je podrla šotor — skladišče. Ne jezi tolko podatek o škodi, kolikor novica, da nekateri delavci Tosame niso hoteli prijeti za lopate rekoč: Ne plačujejo me za kidanje snega... Prav bi bilo, da bi — ko bodo snežne zagate mimo — vzeli pod drobnogled lenuše tudi še kje drugod, ne le v Tosami.

Lotili smo se ga (snega) bolj z mehanizacijo, kot z lopatami. Zato pa je tako, da so nekatere (ker se sami niso potrudili) odkopali šele po dobrem tednu... Lenoba pa taka...

Šlo je tudi s smučmi. Posnetek iz Preserij.

Zima je huda reč, če te najde na cesti, kot je našla te tuje tovornjake...

Tle možakarji so »odkopali« žitov silos na kolodvoru ob progi. Posnemati bi jih bilo treba.